

[Fanfiction girl-Suho] Là yêu sao?

Tác giả: ABC

Thể loại: R18+

Tags: abc

Số chương: 12

Biên tập: BAC

Đóng ebook: CBA

Link nguồn:

<https://www.wattpad.com/story/70769875-fanfiction-girl-suho-l%C3%A0-y%C3%A0u-sao>

Anh-Kim Junmyeon (Suho): Trưởng nhóm của nhóm nhạc nổi tiếng EXO. M.n ai cũng nói rằng anh là người thân thiện, dễ gần nhưng sự thật thì anh là một con người lạnh lùng. Chỉ vì phải làm theo những gì công ty bắt buộc nên đã phải che dấu tính cách thật của mình. Cao 1m72,.....

Nó-Lee Sae Jin : Tiểu thư công ty giải trí SM. Tính tình thân thiện, ương bướng một chút. Cao 1m65, da trắng, môi hình trái tim, xinh khôi nói, cuồng giày converse,adidas,..... Thích nấu ăn cực.

Park Hyun Jung (Min) : Bạn thân của nó. Nhà giàu, tính tình nóng nảy, thân thiện, ngang ngược. Cao 1m68, da trắng, xinh, cuồng giày giống nó.

Thành viên trong EXO

Một số nhân vật khác.

Nó cùng với Min đang đi mua sắm thì chuông điện thoại của nó reo lên "Alo!" Nó bắt máy "Jin à! Chiều nay con về nhà sớm nhé" Ông nói, giọng vui vẻ

"Nae! Nhưng mà để làm gì ạ?" Nó thắc mắc

"Về đi rồi biết" Ông nói rồi cúp máy luôn

"Nhưng...nhưng mà" Nó nói gì đó nhưng đáp lại chỉ là tiếng *Tút* dài "Có chuyện gì sao?"

Min chạy lại hỏi

"Ông kêu tao chiều về sớm nhưng tao chả biết để làm gì cả" Nó mặt đang thể hiện dấu chấm hỏi to đùng "Thì mày cứ làm theo lời ông đi! Giờ đi lựa giày tiếp thôi" Min nói nguyên một lèo rồi kéo nó đến cửa tiệm Converse.

Chiều, nghe theo lời ông nó trở về nhà thật sớm "Jin à! Con về rồi sao? Bây giờ con lên tắm rồi thay chiếc váy mẹ đã để sẵn ở trong phòng con đấy" Mẹ nó nhìn nó nói, mặt bí hiểm "Gì cơ! Lại là váy nữa sao? Con không thích chút nào hết" Nó mặt phụng phịu, ương bướng nói "Con không mặc thì mẹ sẽ cắt hết tiền mua đồ của con" Mẹ cô mặt giận dữ nghiêm giọng nói "A! Thôi, con mặc... con mặc" Nó nghe đến vậy thì liền nói rồi chạy lên phòng tắm, thay đồ. Nó tắm và thay đồ xong bước xuống thì thấy gia đình mình và gia đình của ai đang ngồi trò chuyện với nhau. Nó chào mọi người rồi ngồi vào chỗ trống-Chỗ kế bên hẳn. "Jin dạo này xinh đẹp hẳn ra nha" Ai đó lên tiếng

"Dạ cảm ơn cô" Nó mỉm cười cảm ơn người đó

Giờ nó biết gia đình đó là ai rồi. "Chào anh!" Nó quay sang hẳn cúi đầu chào

Mặt hẳn vẫn lạnh như băng quay sang nhìn nó gật đầu chào như có lệ "Ừa! Sao kì vậy. Nhớ lúc ở ktx đâu có lạnh lùng như vậy đâu. Hay bị đập đầu vào đâu rồi ta?" Nó nghĩ "Các con sẽ kết hôn vào tháng 6" Mẹ anh nói

"Nae" Anh trả lời, giọng nói lạnh lùng "Gì cơ! Tại sao con phải kết hôn cùng với anh ấy chứ"

Nó ngạc nhiên thoáng tức giận hỏi "Vì hai tụi con đã có hôn ước từ nhỏ" Mẹ nó nói, ánh mắt nghiêm khắc nhìn về phía nó Nó im bặt. Sau đó cả hai gia đình cùng ăn cơm. Nó đang ở trên xe của hẳn

'Aix! Tự nhiên bị bắt phải đi chơi chung à' Nó tức giận lấy ngón tay cào cửa sổ Không khí trong xe ngột ngạt,khó chịu. "Anh biết chuyện tôi và anh Xiumin đang hẹn hò chứ?" Nó hỏi, mặt nhìn về phía trước.

"Tôi biết" Hẳn trả lời nhưng không nhìn nó

Nó im lặng "Cô muốn đi đâu?" Hấn hỏi

"Đi đâu cũng được" Nó mặt nhìn chăm chăm qua cửa sổ trả lời Tiếp tục im lặng. Xe dừng lại ở sông Hàn.

Nó tự động mở cửa bước ra ngoài đi theo hấn.

Hai người chỉ im lặng nhìn ra mặt sông đang dập dềnh trôi. Đứng đó được cỡ 5' thì người nó hơi run lên. Nó vòng tay ôm lấy người của mình. Trời thiếp lạnh mà nó chỉ mặc chiếc váy ngắn. Hấn không nói gì chỉ cởi áo khoác của mình khoác cho nó. "Cảm....cảm ơn anh" Nó thoáng ngạc nhiên nói Hấn im lặng bước vào xe. Nó cũng lặng lẽ bước vào đóng cửa lại.

Về đến nhà. Nó định trả lại áo cho hấn.

"Cô cứ giữ đi." Hấn nói

Nó khẽ gật đầu rồi chúc hấn ngủ ngon bước vào nhà.

Nó vừa quay lưng thì hấn phóng xe đi mất.

Vào nhà

"Sao rồi con?" Ba mẹ nó hỏi

"Bình thường ba mẹ" Nó trả lời rồi chạy vụt lên phòng khóa cửa lại. -----Trong phòng của nó

"Tại sao chứ? Tại sao lại bắt cưới một người mình không yêu chứ" Nước mắt nó tuôn rơi

Reng Chuông điện thoại nó vang lên.

"Là Minseok" Nó nói rồi lau nước mắt, bắt máy "Alo" Nó nói rồi cười thật tươi

"Em ăn gì chưa?" Anh dịu dàng hỏi

"Em ăn rồi. Còn anh" Nó hỏi

"Anh cũng ăn rồi. Hôm nay....." Anh kể về những sự việc hôm nay xảy ra "...." Nó cũng trả lời "...." "..."

Hai người cùng trò chuyện thì anh cúp máy.

Nó cũng cúp, một giọt nước mắt lăn dài trên má nó.

'Em phải làm sao đây. Xem ra chúng ta không có duyên với nhau rồi. Kiếp sau vậy'

'Tại sao chứ? Tại sao anh lại cùng nhóm với hấn ta chứ. Tại sao ông trời lại bắt tôi như vậy chứ.'

Nó mãi suy nghĩ rồi chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay.

"Jin à! Dậy đi con, Suho nó đến chờ con đi mua váy và nhẫn cưới nè" Mẹ kéo chăn của nó ra rồi nói khẽ

"Ưm...Mẹ kêu anh ta đi về đi! Con không thử gì hết đó" Nó lớn giọng nói mắt vẫn nhắm

"Cái con bé này, nói nhỏ thôi" Mẹ bịt miệng nó lại rồi đi xuống nhà đóng cửa lại.

"Phiền phức" Nó tức giận rồi kéo chăn lên ngủ tiếp Sau 1' thì lại có người mở cửa phòng nó.

Bỗng dưng nhiệt độ trong phòng giảm xuống.

Nó nằm trong chăn còn thấy lạnh. "Lee Sae Jin! Tôi cho cô 3 giây" Hần lạnh lùng giọng nói có phần nghiêm ngặt "1..... 2..... 3....." Hần đếm Nó nghe nhưng vẫn nằm đó "Được thôi! Cô không chịu đi thì tôi e rằng người yêu của cô...." Anh giọng không cao cũng không thấp nói nhưng khả năng sát thương rất cao "Anh.... Được rồi." Nó liền bật dậy Bước vào phòng vs đóng cửa cái *ầm* "Đồ vô liêm sỉ, đồ vô duyên, tôi hận anh,....." Nó chửi rủa mà không biết bên ngoài có ai đó nghe được Mặt hần sầm lại

'Được lắm. Lee Sae Jin! Cô chết chắc với tôi'

Nó bước ra thì không thấy hần đâu thì thở phào nhẹ nhõm. Sau đó thì nó thay đồ bước xuống. Bước xuống thì đã thấy hần nói chuyện cười cùng với ba mẹ

'Xùy! Bày đặt' Thấy nó bước xuống thì ba mẹ nó ngưng nói chuyện và hần cũng bước ra xe. Vừa quay lưng đi thì hần lại tắt ngóm đi cái nụ cười thay vào đó là bộ mặt lạnh như băng. Nó cũng bước vào.

Đến tiệm đồ cưới.

Các nhân viên đưa nó vào phòng thay đồ.

Bộ thứ 1 nó bước ra hần lắc đầu

Bộ thứ 2,3,4,5,6,... cũng vậy.

Nó thì mặt bờ hơi tai. Hần đứng lên rồi đi xem thử sau đó chọn cho nó 3 bộ và kêu nó vào thử

"Nửa há?" Nó vừa thở vừa hỏi

"Nhanh lên. Tôi không có thời gian đâu" Hần liếc nó

Nó vào thử thì 3 bộ quả thật rất phù hợp với nó.

Rồi hần kêu nhân viên gói 3 bộ đó lại và bước ra ngoài xe

Nó cũng bước ra. Rồi hai người đến chỗ mua nhẫn cưới.

Nó nhìn qua thì thấy có một cặp nhẫn rất đẹp nhưng thấy hần chọn một cặp khác nên nó không nói gì nhưng mắt vẫn không ngừng nhìn cặp nhẫn đó.

"Cô thích cặp này sao?" hần quay sang hỏi

"Không" Nó nói nhưng mắt vẫn quay sang chỗ cũ "Vây đi về" Hần nói rồi bước nhanh ra ngoài

Nó tiếc nuối nhìn rồi cũng quay lưng bước ra

Hần chờ nó đến một nhà hàng.

Hai người gọi món xong thì ai nấy cũng im lặng. *Reng*

Điện thoại của nó vang lên. Nó nhìn màn hình xong thì khẽ ngược nhìn hần tính tắt đi thì...

"Cô cứ nghe đi." Hần nói

Nó bắt máy thì giọng nói ấm áp của anh vang lên

"Jin à! Sao sáng nay anh ọi em không được vậy?"

"À...ừm... em ngủ quên mất" Nó ấp úng

"Ồ....." Anh tiếp tục nói

"....." "....."

Sau đó cả hai người cúp máy. Nước mắt nó lại tiếp tục rơi.

Hắn thấy cảnh này thì bỗng dưng trong lòng có cái gì đó rất khó chịu nhưng hắn lại phủ nhận. Được cỡ 2 phút thì hắn lên tiếng giọng tuy có một chút tức giận nhưng không thể hiện nhiều. "Cô khóc đủ chưa?"

Nó liền kéo mình về thực tại. Nó im hẳn.

'Aix! Tại sao lại khóc trước mặt hắn chứ. Tại sao lại thể hiện cảm xúc rõ như thế chứ'

Sau đó phục vụ đem đồ ăn ra. Nó và hắn hai người chỉ im lặng. Ai cũng theo đuổi một suy nghĩ riêng của mỗi người.

Ăn xong thì hai người đi về.

"Anh có thể đưa tôi đến công ty được không?" Nó hỏi.

Hắn không trả lời chỉ quay đầu xe về công ty.

Đến công ty thì nó bước xuống không quên nói lời cảm ơn.

Nó bắt đầu đi vào sảnh sau lưng thì hắn cũng đi vào.

Nó lo quay lại nhìn hắn mà không để ý nên vấp ngã.

Đang chuẩn bị tinh thần đáp đất thì hắn chạy lại đỡ nó.

Sau 3s sau nó cảm thấy êm ái thì mở mắt ra.

"Á...Ủm cảm ơn anh" Nó thoát khỏi vòng tay hắn rồi chạy vào thang máy luôn. Đến lầu 3 nó bước ra. Vui vẻ tiến vào phòng tập của EXO. "Xin chào mọi người." Nó tươi cười nói.

"Chào em, lâu rồi không gặp" Mọi người cũng vui vẻ không kém.

Lâu rồi không gặp nó mọi người ai cũng nhớ.

Sau màn nói chuyện rôm rã thì hắn và anh cùng bước vào.

Nó cười thật tươi khi thấy anh còn sau khi hắn bước vào thì....

Anh tiến về phía nó ngồi bên cạnh nó, còn hắn thì ngồi vào chỗ trống còn lại. Nó là đang ngồi giữa hai người. Thật căng thẳng.

Nó thì im lặng còn hắn và m.n thì cười đùa cùng nhau.

'Thay đổi ghê thiếp.'

Đùa giỡn cùng với mọi người thì bỗng dưng hần và anh quay lại cùng nhìn nó. Nó đang cúi đầu nên không biết gì.

"Jin nè! Chúng ta lên sân thượng nói chuyện một chút đi" Anh nhẹ nhàng nói nhỏ vào tai nó

"Nae" Nó giật mình ngẩng đầu lên thì thấy hai người đang nhìn nó chằm chằm.

"Giờ anh ra trước nhé" Anh tiếp tục nói nhỏ rồi bước ra ngoài

Sau 3' nó cũng xin phép mọi người rồi đi lên sân thượng.

Hần nhìn theo bóng dáng hai người ánh mắt có một chút gì đó mà hần không hiểu nổi.

"Suho à! Làm gì anh nhìn Jin dữ vậy. Chơi tiếp thôi" Chen lay người hần

-----Sân thượng

"Xiumin à!" Nó bước đến gần anh vòng tay ôm lấy eo anh

"Anh nhớ em" Xiumin quay lại ôm chầm lấy nó

"Em cũng vậy" Nước mắt nó lại rơi

"Aix! Sao lại khóc" Anh lau nước mắt của cô

Sau đó anh cúi xuống đặt lên môi cô một nụ hôn nhẹ nhàng nhưng chất chứa bao nỗi nhớ.

Cô cũng đáp trả anh Nhưng hai người không biết rằng hành động đó đã lọt vào mắt của một người.

Đến tối anh đưa nó về nhà.

Vừa bước vào nhà thì ba đã kêu nó lên phòng nói chuyện cùng ông.

"Jin! Con nên chấm dứt mối quan hệ của con với cậu ta đi" Ông lạnh nhạt nói

"Tại sao chứ? Tại sao lại bắt con kết hôn với người mà con không yêu thương?" Nó nói gương mặt biểu hiện sự bất mãn

"Con.... Ta không cần biết. Nếu con không chịu chấm dứt mối quan hệ đó thì ta e rằng sự nghiệp của cậu ta không được yên đâu. Hãy suy nghĩ kĩ" Ông tức giận nói rồi bước ra ngoài

"Tại sao chứ? Ba có bao giờ đặt ba vào trường hợp của con chưa? Ba có bao giờ quan tâm đến con nghĩ gì chưa" Nó gào lên.

Ông đang bước đi thì chợt khựng lại rồi ông lại bước đi tiếp.

Mẹ nó nghe thấy tiếng hét của nó thì lo lắng chạy lên đỡ nó đứng dậy. "Bình tĩnh lại đi Jinnie à" "Tại sao chứ?" Nó vừa khóc vừa lẩm bẩm

Bà nhìn nó mà xót xa, nếu không phải vì cái hôn ước mà ông của nó để lại thì sự việc đã không đến mức này. Sau 3' nó nín khóc rồi loạng choạng đứng dậy chào mẹ rồi chạy lên phòng.

Vào đến phòng, nó lao vào phòng tắm ngâm mình trong làn nước mát lạnh.

'Em xin lỗi anh Minseok. Xin lỗi anh nhiều lắm'

'Kiếp sau nhé. Được không?'

Nó bước ra, nhảy lên giường cầm điện thoại nhìn những dòng tin nhắn, những bức ảnh của anh với nó rồi mỉm cười sau đó chìm vào giấc ngủ.

Sáng nó thức dậy thật sớm đi xuống bếp nấu đồ ăn sáng cho ba mẹ rồi lên thay đồ gọi cho Min cùng đi chơi với nó.

"Min à! Tao không biết phải làm sao nữa." Nó than

"Chuyện gì?" Min vừa hút cafe vừa hỏi

"Yah! Mà đang khinh bỉ tao đó hả." Nó gắt khi Min không thèm nhìn nó mà chỉ tập trung uống

"Có đâu! Tao vẫn nghe mà nói mà" Min mặt bất cần đời nói

"Tao bị bắt phải cưới Suho" "Mối! Sao, sao? Kể nghe coi" Min đang uống nước thì bị bất ngờ nên phun ra

"Aix! Cái con này.... Thì là ba tao bắt tao kết hôn với Suho vì cái hôn ước chết tiệt đó" Nó tức giận quậy ly cafe muốn đổ ra ngoài

"Sao nữa?"

"Thì tao không chịu. Ba tao nói là nếu không chia tay Xiumin thì ba sẽ làm cho sự nghiệp của anh ấy...." Nó bật khóc "Thôi...thôi mà.... Nín đi" Min chồm qua ôm lấy người nó vỗ về "Tao phải làm sao chứ"

"Thật quá đáng! Mặc gì vậy chứ, sao lại bắt kết hôn với người mình không hề có tình cảm mà người đó lại chung nhóm với Xiumin chứ" Min vừa vỗ nó vừa gắt. "..."

"..."

"Thôi! Đi thôi"

Nó và Min vừa bước đến cửa thì hần và anh bước vào.

"A! Chào tụi em" Anh vui vẻ cười

"Chào anh" Min và nó cũng chào lại

"Tụi em tính đi đâu vậy?" Hần hỏi

"Đi đến nơi nào đó" Nó lạnh nhạt

"Yah! Sae Jin sao em lại nói chuyện như thế chứ" Anh khẽ gắt

"Đơn giản là em không ưa gì anh ta hết. ĐỒ GIẢ TẠO" Nó hét vào mặt hần

Nó quay lưng đi. Hần chỉ cười nhếch mép.

"Xin lỗi vì lời nói của Sae Jin nhé" Anh nhẹ nhàng nói

"Không sao đâu hyung" Hần cười tươi rồi bước vào trong.

"Jin à! Có hơi quá đáng không vậy?" Min hỏi "Anh ta đáng bị như vậy" Nó mặt sầm xuống

Min hiểu ý thì không nói gì nữa.

Tối anh hẹn nó ra quán cafe của anh.

"Jin à! Tại sao sáng nay em lại nói với Suho như vậy" Anh dịu dàng

"Anh ta thật hai mặt. Em không thích" Nó phụng phịu
"Anh thấy em ấy bình thường mà" Mặt anh khó hiểu
"Tùy anh nghĩ thôi" Nó tức giận nói
"Sao hôm nay em khó chịu thế" Anh hơi gắt lên "Anh đừng có như vậy nữa... Nếu không thì làm sao em có thể quên anh được chứ" Mắt nó nhòe đi bởi nước mắt.
"Sao chứ? Sao phải quên anh chứ" Anh hỏi
"Không...không có gì" Nó liền thức tỉnh khi biết mình đã nói ra sự thật
Từ ngày chia tay anh, nó cứ thu mình trong phòng không ăn không uống.
"Sae Jin à! Ăn một chút đi con" Mẹ nó gọi "Con không ăn đâu." Nó cuộn mình trong chăn
"Con không ăn thì con sẽ chết đấy. Mở cửa cho mẹ đi con" Mẹ nó gõ cửa.
"Mặc kệ con" Nó nói lớn Mẹ nó đành bưng đồ ăn đi xuống. "Jin à! Mở cửa cho tao đi" Min gõ cửa nói nhỏ

Một lúc sau

Cạch Nó mở cửa

"Sao vậy?" Min hỏi "Thì....." Nó kể một lèo
"Tao nghĩ..... Mày không nên tự nhốt mình trong phòng như vậy. Nếu mày và anh ấy không có duyên với nhau thì thôi đừng tự dằn vặt mình như thế. Giờ hãy bước lại gương xem mày đi." Min đẩy nó ra gương
Nó nhìn vào, mặt nó thì quầng thâm đen sì, mặt xanh xao, hóp lại, tóc tai thì bù xù,... nhìn nó thật là xấu xí.... "Mày thấy chưa. Nhìn mày không khác gì con ma luôn ấy. Giờ nghe lời tao đi ăn một chút rồi chải lại tóc đừng khóc nữa" Min trong lòng lo lắng cho nó "Được rồi. Nhìn tao xấu thật đấy." Nó nói rồi đi chải lại tóc rồi ăn một chút cháo mà Min đã nấu cho nó
"OK. Giờ cái gì mày cũng xong rồi. Đi chơi thôi" Min mặc không giấu được niềm vui
"Ừừừ. Chờ tao thay đổi với trang điểm lại đã. Chứ không lẽ...." Nó nhìn lại bộ đồ mình đang mặc trề môi nói

Sau 15' thì nó bước ra.

"Oa! Nhìn mày đỡ hơn hồi nãy nhiều rồi đó. Đi thôi" Min nói rồi kéo tay nó đi. Nó bước ra khỏi nhà thì đã thấy xe của ai đó đỗ trước mặt. "Đây có phải xe của mình đâu ấy nhỉ" Nó mặt ngơ ra hỏi

"Thì cứ vào đi" Min nói rồi mở cửa xe đẩy nó vào

Nó bước vào thì thấy trong xe có Sehun,Kai,Baekhyun,Chanyeol,Chen.

"Chào mọi người." Nó cười thật tươi.

"Chào em. Vào chỗ nhanh đi nhóc." Baekhyun nhanh nhẩu nói

"Nae" Nó nói rồi bước xuống chỗ trống ở cuối xe kế bên Min và Sehun

"Khu vui chơi thẳng tiến" Kai la lên

Đến nơi

"Đi chơi ngôi nhà mà đi" Chanyeol đề nghị cơ mà trong lòng sợ sệt
"Uish! Sợ muốn chết mà bày đặt" Chen bấu môi khinh bỉ "Thôi chủ mày ơi! Sợ thì đừng có bày đặt làm màu nữa." Sehun hôm nay ăn gan trời đánh vào người Chanyeol nói
"Cái gì mà chủ mày. Ông đây đánh mày chết nhá." Chanyeol nhào vào đánh Sehun tới tấp

Mọi người chán nản bỏ đi vào ngôi nhà ma
"A! Mọi người chờ em với" Sehun gào lên rồi đẩy Chanyeol ra

Bước vào nhà ma thì Chen bước đi dứt khoát không sợ gì hết
Còn nó và Min thì ôm nhau mặt xanh mét
Sehun và Kai thì cũng bày đặt bước đi giống Chen nhưng khi thấy có gì thì lại hét um sùm
Chanyeol và Baekhyun thì mồm miệng tía lía tía lịa khoác tay nhau bước đi.
Nó sợ quá thì nhắm tịt mắt lại bỗng dưng nó nghe tiếng mọi người hét sau đó mở mắt ra thì không thấy ai nữa cả.

Nó bước đi loạng choạng miệng không ngừng gọi mọi người.
Sau đó thì nguyên một cái đầu người máu chảy màu đỏ tươi xuất hiện.
Nó hét lên rồi ngất xỉu... Trước khi ngất đi nó còn cò cảm giác ai đó đang gọi tên nó.

Sau vài phút sau thì nó tỉnh dậy nó thấy nó đang nằm trong lòng ai đó. "Su...Suho" Nó lấp bấp rồi nhanh chóng thoát khỏi vòng tay hắn
"Sae Jin! Em/Mày/Chị tỉnh rồi sao?" Mọi người hỏi
"Nae!" Nó nhỏ nhẹ
"Sao tự nhiên đang đi cái mày đi đâu vậy" Min hỏi
"Tao mới mở mắt ra thì đã thấy mọi người biến mất rồi" Nó nghĩ đến cái cảnh vừa nãy thì mặt tái nhợt
"Thôi được rồi! Đi chơi tiếp thôi" Hắn vui vẻ nói
"Sao anh ta tới đây chứ." Nó hỏi Min. "Anh ấy là người cứu mày ra khỏi chỗ đó đó" Min nói rồi chỉ vào căn nhà ma
"Aix! Thiệt là." Nó gõ đầu mình
Cả đám đi chơi đến chiều mới về.
"Mệt quá đi" Nó thả người mình trên giường than
Hôm nay là đám cưới của nó rồi sao? Nhanh thật
Nó ngồi trong phòng trang điểm mà mặt lạnh tanh. Ai muốn nói gì thì nói, muốn làm gì thì làm nó chả quan tâm.
"Jin à! Đến giờ rồi con" Mẹ nó bước vào phòng nhắc nhở
"Dạ! Con ra liền" Mặt nó vẫn lạnh như tiền trả lời Sau 3' nó ổn định tinh thần rồi bước ra ngoài, ba dẫn nó đến gần chỗ hắn.
Hắn đứng đó, gương mặt tuy cười thật tươi nhưng đôi mắt thì lại trái ngược hoàn toàn. Nó sắc bén đến mức lạ thường.
Đứng đối diện hắn, nó cúi gằm mặt xuống. "Ngẩng mặt lên ngay cho tôi." Hắn ghé vào tai nó

nói thầm.

Nó từ từ ngẩng mặt lên nhìn thẳng vào mắt hắn. Ánh mắt lạnh lùng lướt qua gương mặt hắn rồi nhìn cha xứ.

"À....." Cha xứ giật mình khi nhìn thấy ánh mắt của nó. "Con đồng ý" Hắn cười nhìn nó nói

"Con.....con..." Nó đáp ứng Bỗngưng nó bắt gặp ánh mắt của hắn.

'Cô dám nói không đồng ý thử xem' "Con đồng ý" Nó hoảng sợ thốt ra.

Mọi người ở dưới thấy nó đáp ứng thì ai cũng căng thẳng sau mới thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó hắn chờ nó về nhà lấy đồ.

Nó bước thật nhanh vào phòng đem vali đưa cho hắn. Hắn cũng nhanh chóng xếp vào xe.

Hắn chờ nó về nhà hắn.

Nó bước vào nhà, tháo đôi giày cao gót ra ngồi xuống cái ghế gần đó xoa đôi chân mình.

"Aix! Đau chết mất" Nó than

Thường nó chỉ mang giày thể thao chứ ít khi mang giày cao gót.

Hắn chỉ liếc nhìn nó rồi đi lên phòng lấy cái gì đó rồi bước xuống

"Đây" Hắn đưa cho nó

"....." Nó ngơ ngác nhìn hộp y tế rồi nhìn mặt hắn

"Không phải chân cô bị chảy máu rồi sao?" Hắn nhìn xuống chân nó chau mày "Ờ...Ừm!

Cảm ơn" Nó nhận lấy rồi băng vết thương lại.

Hắn chỉ đứng bỏ tay vào túi quần nhìn từng hành động của nó

Nó làm xong ngước lên nhìn thấy hắn đang nhìn mình chằm chằm liền cụp mắt xuống.

"Xong chưa?" Giọng điệu có phần tức giận hắn lạnh lùng nói

"A! Xong rồi. Của anh đây" Nó giật mình đưa hắn cái hộp y tế. "Phòng của cô ở bên cạnh phòng tôi. Cô lên đó trước đi rồi tôi đem hành lý của cô lên cho." Hắn nói một lèo

"Được rồi." Nó giọng lạnh ngắt bước lên phòng

Sau đó có tiếng gõ cửa.

Hắn mang vali vào cho nó

"Cảm ơn" Nó nhận lấy rồi đóng cửa lại.

Hắn thoáng giật mình nhưng sau đó lại mặc kệ nó tiến vào phòng. Tối hôm đó, có hai người mất ngủ trầm trọng.....

Sáng nó thức dậy thật sớm để làm đồ ăn sáng.

Vừa mở cửa tủ ra, nó nhìn vào chỉ thấy vài lát bánh mì, trứng, xúc xích, rau salad liền thở dài miệt mài nói

"Con trai gì mà bê bối." "Vậy sao?" Hắn hỏi giọng điệu có một chút nổi cáu "A! Anh xuống từ khi nào vậy' Nó giật mình quay lại. Mặt hắn đã nổi lên mấy vạch đen rồi "Xuống từ lúc cô bắt đầu chửi tôi rồi" Hắn dí sát mặt mình vào mặt nó.

Nó lùi lại thì hắn tiến tới. "Cẩn thận" Hắn nói *Cốp* Đầu nó đập vào cánh cửa đựng chén, bát một cái thật mạnh.

"AAAAAA" Nó gào lên

Hắn kéo tay nó lại ghế ấn nó ngồi xuống rồi chạy đi lấy đá.

"Ui da anh nhẹ tay thôi" Nó la lên khi hắn cố tình nhấn mạnh vào cục u của nó.

Hắn im lặng, tay làm nhẹ hơn. Sau 3' hắn cũng sơ cứu xong. Nó liền bật dậy bước vào bếp làm đồ ăn.

Hắn dọn đồ xong bước lại bàn ăn ngồi xuống nhìn bóng dáng nhỏ bé đang loay hoay nấu ăn. Trong lòng có một chút ấm áp.

Nó dọn ra.

"Anh ăn đi" Nó lạnh giọng

Hắn không nói gì chỉ cúi xuống ăn. Nó cũng vậy

"Sao? Có ngon không" Mặt nó hớn hở

Hắn chỉ gật nhẹ đầu sau đó ăn nốt phần còn lại đem đĩa ra bồn rửa. Bước lên lầu

Nó ngơ ngác, nhanh vậy sao.

Mặc kệ, nó cũng ăn nốt phần ăn của mình sau đó đem đi rửa. Vừa dọn dẹp xong quay ra đã thấy hắn trước mặt nó. "Trưa nay tôi không về ăn." Hắn mặt không biểu cảm nói "Ừ..... Vậy" Nó định hỏi hắn tiếp thì hắn đã quay lưng đi ra ngoài rồi.

"Chưa kịp nói hết." Nó bĩu môi

"Cơ mà bây giờ tủ lạnh còn gì đâu mà ăn. Chẳng lẽ anh ta cho mình ăn không khí sao. Thiệt là đáng ghét" Nó lẩm bẩm

Nói xong nó lên thay đồ bắt một chiếc taxi đến siêu thị.

Nó đang định lấy trứng thì kệ lại cao quá nó cứ nhảy lên nhảy xuống cố lấy vỉ trứng. Bỗng dưng có một bàn tay của ai đó đem vỉ trứng xuống và đưa cho nó.

Nó quay lại thì thấy người đó là Chanyeol

"Cảm ơn" Nó nói rồi mỉm cười

"Không có gì đâu chị" Chanyeol cười thật tươi nói "Em thấy cái kệ cũng thấp mà. Sao chị không với tới chứ. Haix!" Chanyeol nói rồi lấy tay đo chiều cao của nó với anh

"Em...." Nó giẫm vào chân Chanyeol

"A! Chị... đúng là làm ơn mắc oán à. Hừ" Chanyeol nói rồi đi cà nhắc ra chỗ Baekhyun.

Nó đi mua một vài thứ nữa ,quay trở về nhà.

Nó bắt đầu nấu đồ ăn. Nó chỉ làm cơm trộn sau đó bưng ra bàn vừa xem tivi vừa ăn.

Nó ăn xong,dọn dẹp ngồi coi tivi rồi ngủ lúc nào không hay.

Hắn về nhà nhìn thấy nó ngủ khê nhếch mép. Sau đó đi lên lầu thay đồ xuống nấu ăn.

Lúc này chỉ mới 4 giờ chiều.

Nó nghe tiếng lạch cạch giặt mình tỉnh dậy. Ngồi dậy nhìn thì thấy ai đó đang loay hoay trong bếp nấu ăn.

Bước lại gần,ôm eo hắn. "Anh đang làm gì vậy?" Nó hỏi
Hắn giật mình khi thấy lần đầu tiên nó như vậy.
"Tôi...tôi đang nấu ăn" Hắn ấp úng vì bất ngờ.
"Anh..." Nó vội buông hắn ra.
"Tôi xin lỗi" Nó nói rồi chạy lên phòng đóng cửa lại
Hắn hiểu rồi, hóa ra là nó nhìn hắn thành anh. Nhìn xuống bộ đồ mình đang mặc, đây là đồ
đôi với Xiumin.
Nó đóng cửa phòng lại liền nhảy lên giường ôm gối bật khóc. Tại sao nó lại nhìn hắn thành
anh chứ. Tại sao 2 tháng nó vẫn chưa quên được hình bóng anh chứ.
Sau 30' ổn định tinh thần. Nó chỉnh trang lại trang phục, tóc,... lấy hết can đảm đi xuống
dưới.

Vừa bước xuống thì đã thấy hắn đang dọn đồ ăn ra.
Nó bước vào dọn cùng hắn. Hai người cùng ăn cơm.
Không gian thật tĩnh lặng.
"Chuyện...chuyện hồi... này.... anh quên đi nha" Nó là người phá hủy bầu không khí ngọt
ngọt ấy.
"Tôi cũng không quan tâm lắm." Hắn đặt bát xuống nhưng không nhìn nó Nó im lặng.
Sau đó lặng lẽ dọn dẹp chén bát,... .

Cộc,cộc

"Vào đi" Tiếng hắn lạnh lùng vang lên
Nó bước vào, hắn đang xem cái gì đó trên điện thoại. "Chuyện gì?" Hắn khó chịu hỏi
"Tôi có thể đi làm được không?" Nó nhẹ nhàng hỏi
"Không" Đáp lại chỉ bằng một từ phủ phàng
"Cho tôi đi làm đi mà" Nó lay người hắn
"Tại sao? Hàng tháng tôi có gửi tiền cho cô mà" Hắn dí sát mặt vào mặt nó.

Tương chừng như sắp chạm môi nhau vậy.

"Tại....tại vì tôi chán" Nó lúng túng, mặt đỏ lên
"KHÔNG" Hắn lạnh lùng phun qua một từ rồi lại tiếp tục công việc
"Ơ...hờ! Cho tôi đi làm đi mà.... đi mà....đi mà" Nó rên rỉ tay không ngừng lay hắn.

Hắn khẽ liếc nhìn rồi lại nhìn điện thoại. Nó nhìn màn hình điện thoại. Hắn đang nhắn với ai
thì phải. Tính tò mò của nó đã nổi lên tuy tay lắc, miệng nói nhưng mắt nó nhìn chằm chằm
vào tên trên điện thoại.

'Wendy. Không phải là chị gì đó trong Red Velvet sao' Đột nhiên hắn quay lại, nó liền quay
đi chỗ khác. Trong lòng nó bây giờ bỗng dưng có một cảm giác gì đó. Là khó chịu sao....
Nó cứ tiếp tục lay người hắn đến lúc ngủ khi nào không hay. Đang làm việc bỗng thấy im

lặng lạ thường. Quay lại đằng sau thấy nó đang nằm ngủ.

Hắn phì cười khẽ đỡ đầu nó lên gối của mình. "Nếu em không yêu anh ta thì có lẽ bây giờ em đã là của tôi rồi!" Hắn nói khẽ chỉ cho mình hắn nghe. Hắn định đi xuống giường lấy đồ bỗng dưng có một bàn tay giữ tay hắn lại.

"Đừng đi mà, đừng đi mà Xiumin" Nó nói tay giữ chặt lấy hắn. Hắn quay lại kim chế con tức giận của mình nhẹ nhàng kéo tay nó ra dịu dàng nói "Ngủ đi! Anh đây rồi!" Vuốt mái tóc mềm mượt của nó hắn dỗ dành

Nó không biết khi nó nắm tay hắn nói "Đừng đi mà" hắn đã vui đến nhường nào nhưng sau khi nghe đến tên của anh ta thì tim hắn như có ngàn nhát dao đâm vào và tức giận đến nhường nào.

'Hóa ra trong tim em chỉ có anh ta. Vậy được rồi, nếu em đã như thế thì tôi cũng không nhu nhược nữa. Tôi sẽ khiến em phải quên anh ta và trong tim em chỉ CÓ TÔI'

Hắn cất điện thoại vào nhẹ nhàng leo lên giường ôm nó vào lòng. Mùi hoa hồng tỏa ra từ giường nó làm hắn cảm thấy thoải mái, dễ chịu.

Sáng, nó thức dậy. nhìn xung quanh. Tường chỉ có 2 màu đen và trắng. Nó đã ngủ trong phòng hắn sao.

Nhìn sang bên cạnh không thấy hắn. Nó thở phào nhẹ nhõm, nhưng sao người nó lại có mùi bạc hà của hắn chứ. Không lẽ.....

"AAAAA! Không thể nào" Nó hét lên.

Sau 3 giây ổn định tinh thần nó nhanh chóng bật tung chăn. Không có cái gì "Phù"

Rồi làm vsen, thay đồ bước xuống nhà. Định đến tủ lạnh lấy đồ nấu bữa ăn sáng thì nó thấy có tờ giấy dán trên đó.

"Tôi đã nấu đồ ăn sáng ở trên bàn rồi đấy. Cô ăn đi"

Nó bước lại bàn kéo ghế ra, ăn đồ ăn sáng của hắn nấu.

Dọn dẹp xong đang ngồi xem tivi....

Reng Chuông điện thoại vang lên

"Alô" Nó lạnh lùng hỏi

"Trưa và tối nay tôi không về ăn cơm" Giọng nói trầm lạnh của hắn vang lên

"Biết rồi" Nó trả lời có như không rồi cúp máy

"Aix!" Nó thở dài, lại phải ăn một mình rồi. Hôm nay là sinh nhật nó thường thì bây giờ mẹ sẽ dắt nó đi mua đồ nhưng tất cả là do hắn hết.

"Happy birthday tó diên của tao" Min nhắn

"Happy birthday chị Sae Jin" Mọi người trong EXO trừ hắn và anh "Chúc mừng sinh nhật con gái" Ba mẹ anh nhắn

"Chúc mừng sinh nhật con gái nhé! Lát hồi sẽ có người gửi cho con đồ đấy, nhớ ra nhận nha con." Mẹ nó nhắn

"Chúc con sinh nhật vui vẻ" Ba nó nhắn

"....."

Bỗngưng tiếng chuông gõ cửa vang lên, nó lật đật chạy ra.

Hóa ra là quà củ mẹ. Nhận lấy hộp quà, nó bước vào nhà mở quà ra.

Giày cao gót Louboutin, giày Converse, váy,..... Có một cái hộp màu đỏ đặt ở cuối cùng.

Trên đó có dán tờ giấy

"Tối mới được mở ra, mà mở ra là phải mặc."

"Aix! Cái gì đây." Nó mặt khó chịu.

Được nhiều người chúc nhưng nó không vui bằng những năm trước vì năm trước nó có anh-Xiumin. Anh luôn là người đầu tiên chúc nó.

Nhưng năm nay nó đợi mãi mà vẫn chưa thấy anh chúc. A! Phải rồi, nó còn là gì của anh đâu chứ.

Nhưng nó đã lầm "Chúc em sinh nhật vui vẻ nhé Jin" Tin nhắn từ anh Nó mỉm cười, hóa ra là anh đã chúc từ tối hôm qua nhưng nó không thấy.

Tiếng chuông một lần nữa vang lên.

Nó bước ra, 1 món quà nữa.

Nhận lấy đem vào nhà, mở ra.

Là một đôi giày adidas màu trắng sọc đen

Nó đang thắc mắc không biết ai là người đã tặng món quà này.

Sau đó nó nấu cơm trưa, tự ngồi ăn một mình. Tối cũng vậy.

Tối nó mở món quà mẹ tặng ra. Nó đỏ mặt. Một chiếc váy ngủ không có hờ hang nhưng mà cực kỳ quyến rũ a.

Nó mặc vào theo quy định của mẹ. Dù gì nó cũng ở trong phòng có ai thấy đâu chứ.

Theo suy nghĩ đấy, nó leo lên giường ngủ. Đến khuya, ở dưới nhà có tiếng mở cửa nhưng vì nó đã ngủ say nên không biết. *Cạch* Hắn mở cửa phòng nó bước vào, người đi lảo đảo vì say rượu.

Hắn bước lại gần nó mùi rượu nồng nặc. "Sae Jin à! Sae Jin à. Tại sao chứ.... tại sao em lại yêu anh ta chứ?" Hắn nói Nó bị đánh thức bởi giọng nói của hắn. Xộc vào mũi nó là mùi rượu nồng nặc. Khẽ nhìn lên, hình bóng này. Dù trong phòng không bật đèn nhưng nó vẫn nhận ra-Là hắn.

"Anh sao anh lại vào phòng tôi chứ?" Nó lùi về hỏi hắn

"Sae Jin! Em nhất định phải quên anh ta" Hắn nói rồi lao vào chỗ nó đang nằm đè nó xuống.

Hắn trao cho nó một nụ hôn nồng thắm. Nó cố gắng đẩy hắn ra nhưng vì hắn mạnh quá nên đành bất lực mặc kệ để cho hắn làm gì thì làm.

Sáng hôm sau.

Hắn tỉnh dậy thấy mình đang ở trong phòng nó, còn nằm ngủ chung với nó và bên dưới thì.....
Liền lấy tay vỗ đầu mình. 'Aix! Mình đã làm gì thế này'

Sau đó thì nó cũng tỉnh dậy. Nó hoảng sợ lùi ra xa chỗ hắn đang nằm.

"Chuyện hôm qua. Tôi xin lỗi,.... vì tôi say nên tôi...." Hắn nhẹ nhàng nói

"Anh không cần nói gì nữa đâu. Anh đi ra ngoài đi, TÔI MUỐN ĐƯỢC YÊN ỔN" Nước mắt nó tuôn trào.

Hắn không nói gì mặc đồ vào và quay trở về phòng. Nó ở trong phòng ôm gối khóc.

Kể cả anh cũng chưa dám làm như thế với nó. Nhìn vết máu đỏ ở trên ra giường nó òa khóc.
"Không thể được"

Sau 30' nó làm vsch, thay đồ. Bước ra khỏi phòng, gương mặt nó lạnh tanh nhưng trong người thì muốn bốc khói đến nơi rồi. Không thèm ăn sáng nó bước ra khỏi cửa nhà đóng cửa cái *RẦM* làm hắn giật mình.

Nhanh chân đến tiệm thuốc gần đó mua que thử thai. Trở về nhà gặp hắn nó vẫn không nói lời nào nhanh chóng lên phòng.

"2 vạch rồi. Giờ sao đây" Mặt tức giận kèm với một chút băng khuôn Xuống nhà mặt vẫn lạnh tanh lại gần bộ ghế sofa ngồi xuống với tay lấy cái điều khiển bật tivi lên.

Chân gác lên người hắn.

Hắn tròn mắt nhìn nó nhưng nó vẫn bình thản, mặt không có cảm xúc. Tính quát lên và đẩy chân nó xuống thì....

"Tôi có thai rồi." Giọng lạnh nhạt, tức giận của nó vang lên

Hắn hoảng hốt. Tại sao nó lại bình thản đến mức đó chứ nhưng cũng lạnh lùng nói
"Đi phá đi"

Sau đó hắn đẩy chân nó ra bước lên lầu thay đồ chạy ra khỏi nhà đi đâu đó

5' sau

"Này! Cô uống đi" Hắn đưa lọ thuốc cho nó

"Cái gì vậy" Nó nhìn chằm chằm vào lọ thuốc ngạc nhiên hỏi

"Thuốc phá thai" Hắn lạnh lùng

"Anh! Sao anh có thể đối xử như vậy chứ? Anh là đồ tồi, đồ nhẫn tâm, đồ ác độc, vô liêm sỉ....." Nó tức giận thực sự rồi, vừa gào lên vừa đấm thùm thụp vào người hắn Hắn không nói gì chỉ đứng yên đút tay vào túi quần mặt lạnh tanh nhìn nó

Sau 3' vẫn thấy nó như vậy, hắn có một chút đau lòng.

Giữ tay nó lại. "Đủ rồi" Hấn nói
"Tại sao anh lại đối xử với tôi như vậy chứ. Anh buông tôi ra đi" Nó gào lên một giọt nước mắt lăn dài trên khuôn mặt của nó.
"Tôi nói cô đủ rồi" Hấn gắt lên
"Tại sao chứ. Tôi biết là anh ghét tôi, anh hận tôi nhưng cái gì cũng có giới hạn của nó. Anh nhất thiết phải làm vậy sao?" Nó gần như muốn ngã khụy xuống Bỗng dưng hấn ôm chặt lấy nó hôn lên đôi môi của nó.
Nó muốn đẩy hấn ra nhưng hấn ôm chặt quá
"Tôi không muốn người đã là vợ của tôi vẫn nhớ đến hình bóng bạn trai cũ" Hấn nói rồi đẩy nó thật mạnh.
Nó ngã xuống đất. Hấn lao đến chỗ nó nắm tay nó lôi lên phòng. Vào phòng hấn đè nó ra rồi.....
Sau một trận bão điên cuồng của hấn nó thức dậy thút thít khóc.

Nghe tiếng động hấn tỉnh giấc thấy nó đang khóc.
"Nín." Lạnh lùng thốt
Nó vẫn tiếp tục khóc.
Hấn kim nén cơn giận. Cô gái này thật biết cách chọc hấn nổi điên a.
Xoay người lại hấn ôm nó vào lòng.
"Xin lỗi" Giọng nói tuy lạnh lùng nhưng lại chứa bao nhiêu tình yêu của hấn

Nó vẫn khóc
"Yah! Cô muốn gì?" Hấn quát lên

Nó nín bật, tốt nhất là không nên khóc nữa. Không thì hấn ta sẽ..... giống như hồi nãy mất.

Hấn thấy nó nín rồi nâng mặt nó lên đặt nụ hôn vào má nó nói thật khẽ
"Có lẽ tôi yêu em rồi." Nó bàng hoàng, không phải hấn ghét nó lắm sao. Trong lòng nó có một cảm xúc gì đó rất kì lạ, tim đập thình thịch. 'Không lẽ mình thích hấn ta sao. Không được'
"Còn về đứa bé, em không được phá. Tôi sẽ chịu trách nhiệm" Hấn nhẹ nhàng nói
'Thay đổi nhanh vậy sao' Nó nhìn thẳng vào mắt hấn nói "Nhưng tôi không yêu anh. Tôi sẽ giữ đứa bé ấy." Nó nói nhưng trong tim nhói đau
Hấn mỉm cười, nói
"Tôi sẽ khiến em phải yêu tôi." Sau đó bước đi, tim hấn cũng nhói đau. Nó mặt ngơ ra, vì lần đầu tiên thấy hấn cười.
Từ ngày nó mang thai hấn dọn qua phòng của nó ở. Sáng, trưa, tối dù bận hấn đều về nhà nấu đồ ăn và chăm sóc cho nó.

Tối hôm nay cũng như bao ngày.
-----Trong phòng nó. Hấn đang ép nó phải uống sữa.
"Sea Jin à! Em mau uống sữa đi" Hấn cầm ly sữa thúc giục nó "Không, tôi không uống đâu."

Nó quay mặt đi che miệng lại
"Nhanh lên nào." Hắn đặt ly sữa lên trên bàn gỗ tay nó ra
"Không đâu." Nó phụng phịu ương bướng
"Tôi nói em uống sữa mau lên" Giọng hắn lạnh lùng ánh mắt đầu giận dữ

Nó đã hoảng sợ nhưng còn bướng bỉnh
"Không. Tôi không uống"
"VẬY em đừng trách tôi." Hắn nói rồi bóp miệng nó múc sữa vào miệng nó. Được 2,3 muỗng thì nó gắt lên
"Thôi được rồi, tôi uống, tôi uống"
"Em như vậy từ lúc đầu có phải hơn không?" Hắn dịu dàng nhìn nó nói

Nó uống một hơi hết ly sữa, đưa cho hắn.
"Được chưa? Tôi đi ngủ đây" Nó chuẩn bị nằm xuống
"Chưa. Em hãy nghe nhạc đi, tôi để sẵn ở trên bàn rồi đấy." Hắn cầm ly sữa vừa đi vừa nói
"Biết rồi" Nó trả lời cầm điện thoại của hắn đeo tai nghe vào.

Sau 1' hắn quay trở lại thấy nó đang nghe nhạc mà gục lên gục xuống trông thật đáng yêu.

Tiến lại gần nó rút tai nghe ra, nhẹ nhàng lấy cái điện thoại đặt lên bàn. Đỡ đầu nó xuống gối, sau đó nằm sang bên cạnh ôm nó vào lòng chìm vào giấc ngủ. Nó cảm nhận được tim mình đập thình thịch khi nhìn thấy hắn.

Phải chăng nó yêu hắn rồi sao?.

Dù gì nó cũng đã mang trong người giọt máu của hắn. Cũng phải 2 tháng rồi nhỉ?. Hình bóng của anh bây giờ đã lấp đầy bằng hình bóng của hắn. Cũng đã đến lúc nó phải quên anh và chấp nhận hắn rồi.....

Sáng thức dậy, thấy hắn bên cạnh nó nở một nụ cười. Dụi đầu vào lồng ngực hắn hít hà mùi bạc hà nam tính của hắn.

Hắn đã thức từ trước khi nó tỉnh dậy rồi nhưng không muốn đánh thức mèo nhỏ nên hắn vẫn nằm đó. Ai dè thấy cảnh này. Mím cười hạnh phúc, ôm nó chặt hơn.
Nó biết hắn đã dậy nên ngừng ngay hành động của mình lại, lùi ra khỏi vòng tay hắn.

Hắn ngồi dậy tiến vào nhà vệ sinh mặt hớn hờ.
Nó đỏ mặt xấu hổ.
Hắn vừa bước ra đã thấy bóng dáng nhỏ nhắn chạy nhanh vào phòng vệ sinh.

Nó bước ra không thấy hần đâu ánh mắt có gì đó, cảm giác mất mát trống vắng. Đi xuống nhà thấy bóng dáng hần đang loay hoay dưới bếp nó tiến lại gần vòng tay ôm eo hần.

Hần giật mình, sợ nó lại tưởng lầm hần với anh ta. Liền nhìn xuống đồ mình đang mặc, đây là đồ của hần bình thường chứ không phải đồ đôi với anh ta.

"Anh đang nấu gì vậy?" Giọng nó thờ thện. Mặt nó đã nóng bừng lên rồi, thật là ngại chết đi a. "Tôi đang nấu mì. Em ra kia ngồi nghỉ đi" Hần dừng mọi hoạt động của mình lại diu nó ra ghế.

Nó ngồi coi tivi mà mặt phụng phịu. Người ta bày tỏ tình cảm như vậy tại sao lại phũ phàng như vậy chứ.

Cầm cái điều khiển chuyển kênh, đúng ngay bộ phim ma.

"AAAA." Nó hét lên Hần vội chạy ra nhìn vào màn hình có chút sợ nhưng vẫn kiên cường lấy điều khiển tắt tivi đi. "Có sao không?" Hần ngu ngơ hỏi "Không....không sao" Miệng trả lời mà mặt nó tái mét Hần sợ nó bị gì nữa nên đưa nó vào bàn ăn luôn. Vừa nấu vừa quan sát được. Thật tiện lợi. Đang ăn sáng. "2 ngày nữa tôi phải đi Tokyo để diễn. Là SM tour." Hần ngẩng đầu lên nói

"Vậy sao?" Nó hỏi

"Phải. Lúc đấy em ở nhà ổn chứ. Hay tôi đưa em qua nhà ba mẹ." Ánh mắt hần ân cần, lo lắng nhìn nó

"Anh đưa tôi sang nhà ba mẹ điiii. Chứ ở nhà....." Nó nghĩ đến cảnh vừa rồi mà toát mồ hôi lạnh "Được rồi" Hần nói rồi bật cười. "Anh...anh cười gì chứ." Nó đỏ mặt

"Haaaaa." Hần vẫn chưa chịu nhịn "Yah!" Nó tức giận đánh mạnh vào tay hần.

Lần này hần không cười nữa nhưng miệng rên rỉ vì đau. Nó đánh thật mạnh a.

Hôm nay là ngày hần phải đi đến Tokyo. Sáng, hần chở nó đến nhà ba mẹ nó. Chiều, ra sân bay đi đến Tokyo.

Trước khi đi hần dặn dò nó đủ thứ, nhắc đi nhắc lại làm nó phát khùng nhưng vẫn làm theo. Chỗ nó

Nó đang phụ mẹ làm gimhap. "Sae Jin! Con có thai rồi phải không?" Mẹ nó bất chợt hỏi

"Dạ....dạ... làm gì có ạ" Nó ấp úng

"Đừng dối mẹ nữa. Cái bụng nó nhô lên kia" Mẹ nó nhìn mặt nó nghiêm túc nói "Dạ, dạ..... mẹ đoán đúng rồi" Nó đành khai thác.

"Vậy đi ra đi. Để mẹ làm được rồi" Mẹ đẩy nó ra

"O" Nó ngạc nhiên

"Ơ...ơ cái gì! Đi lên phòng nghỉ đi" Mẹ nó ló đầu ra nói

Nó mặt ngơ ngác bước lên lầu. Trong phòng nó

Cầm điện thoại lướt instagram bất ngờ thấy ảnh của hần đang ở trên máy bay nó liền dừng lại xem

"Miss you" Hần chỉ ghi như vậy. Fan ai cũng bất ngờ và đa số bình luận là "Anh Suho có

instagram từ khi nào vậy?"

Nó khẽ cười.

Reng Nó có tin nhắn. Là của hần "Em ăn chưa?"

"Tôi chuẩn bị ăn. Anh đến Tokyo rồi sao?" Nó nhắn

"Nhớ uống sữa,.... Tôi đến Tokyo rồi" Hần lại nhắc nhở đủ thứ điều

"Tôi biết rồi, nhắc mãi." Nó nhắn miệng cười thật tươi "Được rồi. Tôi phải đi tập luyện đây."

Hần nhắn gửi thêm một hình trái tim

Nó đọc xong rồi tắt màn hình, đặt tay lên tim. Tại sao lại đập nhanh như vậy chứ?.

Nằm nghĩ một lúc mẹ gọi nó xuống nhà ăn cơm.

Nó ăn được một ít thì bỗng dưng chạy vào nhà vs.

"Có sao không con" Mẹ nó chạy vào hỏi

"Dạ....không. " Nó nói

Oẹ Nó nôn.

Nó bước ra. Mẹ nó đang pha sữa cho nó.

"Này! Con uống đi" Mẹ đưa ly sữa cho nó "Cảm ơn mẹ!" Nó nhận lấy mỉm cười

Dọn dẹp xong nó cùng mẹ trò chuyện với nhau.

"Dạo này con với Junmyeon sao rồi?" Mẹ nó hỏi ánh mắt nhìn nó triu mến

"Dạ... dạ.... bình thường" Nó lấp bắp

"Hay là bây giờ mẹ con mình đi mua đồ đi" Mẹ nó mặt phấn khởi nói

"Dạ! Đồ gì hả mẹ? Con nhớ con có đủ đồ rồi mà!" Mặt nó ngạc nhiên

"Ngốc! Đồ cho con của con chứ gì" Mẹ cốc nhẹ vào đầu nó

"Nhưng..... đã biết đó là gái hay trai đâu ạ mẹ?" Mặt nó khó hiểu nhìn mẹ

"Thì mua cả hai" Mẹ nó nói rồi kéo nó đi.

-----Đến shop. "Con gái à! Cái này thì sao?" Mẹ nó giơ chiếc áo lên hỏi nó

"Được đấy mẹ" Nó mỉm cười trả lời Hôm nay đi mua đồ đa số quần áo toàn là mẹ chọn, nó chọn tã, bình sữa, đồ chơi,...

Hai người đi đến tận tối mới về.

"Con chào ba" Nó cúi đầu chào ba

"Hai mẹ con đi đâu vậy" Ba mỉm cười, bước ra phụ nó và mẹ xách đồ vào

"Tôi với nó đi mua đồ cho cháu mình đây" Mẹ nó bước vào nói

"Thế à. Thôi cả hai vào ăn cơm luôn đi" Ba nó nói rồi bước vào nhà

Cả nhà ăn cơm vui vẻ cùng nhau. Lâu rồi nó mới được cùng ba mẹ ăn cơm, nó vui lắm.

Ăn cơm xong, dọn dẹp, xem phim cùng ba mẹ một hồi lâu thì nó trở về phòng.

Vừa leo lên giường liền thấy điện thoại reng
Là hắn gọi video tới.

Nó nhăn trả lời.

"Sao nãy giờ tôi gọi em không trả lời?" Mặt hắn lạnh tanh hỏi "À! Tôi xem tivi cùng ba mẹ" Nó cười tươi nói "Được rồi! Sáng giờ em làm gì vậy?"

"Tôi đi mua đồ với mẹ." Nó nói "Đồ gì?" Hắn chau mày thắc mắc "Cho con." Nó trả lời mắt nhìn chằm chằm vào tivi

Đang chiếu phim của anh đóng

"Này! Lee Sae Jin" Hắn gọi nó khan cả cổ mà không thấy nó trả lời

"À! Chuyện gì?" Nó giật mình "Em làm gì mà ngơ ra vậy." Hắn khó chịu hỏi

"Không.. có gì! Anh có chuyện gì thì nói đi"

"Thôi. Khuya rồi! Em ngủ đi" Hắn thấy nó có vẻ mệt mỏi nên nói

"Ừ!" Nó đáp "Ngủ ngon" Hắn nhẹ nhàng nói

Nó chào hắn rồi cúp máy.

Nó nhìn trên màn hình, anh đang hôn cô gái đó. Tim hơi nhói lên nhưng nó nhủ lòng mình 'Không có duyên thì thôi. Nhất định phải quên được'

Tắt tivi, nó lại chìm vào giấc ngủ.

Trong giấc mơ, hình ảnh của hắn lúc nào cũng xuất hiện. Nó bất giác mỉm cười...

Phải chăng nó yêu hắn rồi sao?

Đã 1 tuần hắn không gọi điện thoại cho nó.

Nó nhớ hắn lắm. Một tuần nữa hắn mới về nhưng đối với nó như là hàng trăm thế kỉ

Đang lướt điện thoại thì vô tình nó thấy được tin

"Rò rỉ hình ảnh hẹn hò của Wendy (Red Velvet) và Suho (EXO)"

Tay nó run lên, chiếc điện thoại trên tay rớt xuống sàn. Âm thanh thật chói tai nhưng bây giờ nó chẳng còn sức để quan tâm đến những thứ ấy.

Oops! This image does not follow our content guidelines. To continue publishing, please remove it or upload a different image.

Mặt nó đã đỏ lên, sống mũi cay xè.

1 giọt....

2 giọt.... Nước mắt tuôn trào. Tim nó bây giờ đau thắt.

Nó ngã xuống. Ngất đi. Trước khi ngất nó nghe loáng thoáng giọng nói của ai đó.

"Sae Jin à! Em làm sao vậy?"

"Mẹ ơi.... mẹ ơi... đừng bỏ con mà mẹ.... mẹ ơi"

Nó bật dậy, lấy tay lau mồ hôi. Thở phào, hóa ra chỉ là mơ thôi. Bất giác đưa tay sờ bụng của mình.

"Con dậy rồi sao?" Mẹ hần hỏi

"Nae. Nhưng mà con đang ở đâu vậy mẹ?" Nó nhìn xung quanh hỏi "Ở đây là bệnh viện" Mẹ nó trả lời

Kí ức ủa về.

"Không thể nào... không thể nào" Nó đưa tay ôm đầu, thu mình lại miệng liên tục nói lớn

"Con làm sao vậy?" Mẹ nó lo lắng chạm vào người nó

Nhưng nó hất tay mẹ nó thu mình vào một góc giường rồi khóc. "Cô ấy làm sao vậy ba mẹ"

Hần bước vào nhìn nó hỏi

"Con mau gọi bác sĩ đi"

Hần chạy đi gọi bác sĩ "Cô ấy chỉ bị sốc một chút thôi. Mọi người đừng làm cô ấy bị kích động nếu không thì sẽ ảnh hưởng đến sức khỏe" Bác sĩ khám cho nó xong quay sang nói với mọi người. "Tôi có thể nói chuyện riêng với chị một chút không?" Bác sĩ quay sang hỏi nhỏ với mẹ nó.

Ngoài phòng bệnh. "Bác sĩ gọi tôi ra đây có gì không ạ" Mẹ nó hỏi

"Có phải con gái bà bị té phải không?" Bác sĩ mặt có phần lo lắng hỏi

"Dạ phải ạ"

"Bệnh nhân vì té quá mạnh nên đã bị hư thai. Chúng tôi thành thật xin lỗi bà." Khi bác sĩ

quay lưng đi. Mẹ của nó thất thần, bật khóc. Tại sao con gái bà phải bị như vậy chứ. Sau 3' bà bước vào. Bà nói nhỏ với mọi người.

Bác sĩ đã tiêm thuốc an thần cho nó nên bây giờ nó đang nằm ngủ mê. Mọi người cũng đã về. Khuôn mặt hắn sầm lại. Khẽ nắm lấy tay nó áp vào má. Bỗng chuông điện thoại reo lên. "Có chuyện gì?" Hắn lạnh nhạt hỏi "Hyung chưa biết chuyện gì sao?. Hình ảnh hyung và Wendy hẹn hò đang là tin hot nhất đấy." Chanyeol nói giọng tức giận
Hắn cúp máy vội vàng lên trang web
Đọc bài báo đó, thấy những hình ảnh đó. Lòng mày hắn chau lại, đôi mắt đầy lửa giận.
"Wendy cô nhất định phải trả giá cho việc này" Á ta đã lừa hắn.

Quá Khứ "Sunbae có thể đi cùng em mua thuốc được không ạ" Á ta dịu dàng hỏi
"Tôi bận rồi. Xin lỗi" Hắn lạnh lùng quay đi
"Nhưng bây giờ chân em đau lắm mà mọi người lại đi hết rồi." Á tả kéo tay hắn "Được rồi"

----- Nhìn khuôn mặt của nó. Trước giờ đã gầy gò bây giờ còn gầy hơn nữa. Khẽ đưa tay vuốt má nó. Tay đặt lên bụng nó Bảo bối à! Ba xin lỗi con, ba hại con rồi, ba xin lỗi con. Một giọt nước mắt lăn trên khuôn mặt tuấn tú của hắn. Nắm lấy tay nó thật chặt. Nước mắt hắn cứ tuôn trào đến khi hắn thiếp đi.

Làm sao để nói với nó sự thật đây. Câu hỏi mà mọi người ai cũng nhức đầu, lo lắng. Sợ nó sẽ bị sốc....

Sáng hôm sau. Nó thức dậy, nhìn xung quanh ánh mắt chăm chú nhìn bàn tay mình. Bỗng dưng nó rút mạnh tay mình khỏi tay hắn.

Hắn giật mình tỉnh dậy.

"Em tỉnh dậy rồi sao?" Hắn nhẹ nhàng hỏi

Nó im lặng, mặt lạnh lùng. Ba mẹ nó đã đến cùng với EXO và Min. Mới bước vào căn phòng đang u ám, lạnh lẽo dần trở nên náo nhiệt. Mọi người hỏi thăm nó rất nhiều.

Bỗng hắn và ba nó bước ra ngoài. Nó đưa mắt nhìn theo. Ánh mắt có chút tò mò nhưng sau đó lại trở lại bình thường.

----- "Chuyện đó là sao?" Ba nó nghiêm giọng hỏi

Hắn giải thích về tin đồn. "Được rồi." Ba nó nói vồn vện 2 từ rồi bước vào phòng

Hắn bất lực loạng choạng ngồi xuống ghế. Tất cả là do hắn. Hắn ôm mặt.

Mọi người đã về gần hết chỉ còn anh,Min,Sehun. Mọi người đều biết về chuyện của nó, ai cũng đau xót. "Hai người đang hẹn hò sao?" Nó nhìn hay bàn tay đang nắm chặt của Sehun và Min hỏi

"Ờ..." Min đỏ mặt ấp úng

"Vâng ạ" Sehun nhanh nhẩu trả lời.

"Ghé thiệp" Nó và anh cùng đồng thanh rồi mỉm cười cùng nhau

Vì hai người cùng khái niệm "Chia tay vẫn có thể làm bạn" nên hai người đã trở thành bạn thân của nhau. Đến trưa, anh, Min và Sehun cũng đã về vì có lịch trình. Hân bước vào, mở hộp cháo nóng hổi hân vừa mới nấu đưa cho nó. Nó quay mặt đi chỗ khác. Hân nhẹ nhàng múc một muỗng cháo đút cho nó nhưng nó vẫn cứng đầu mím chặt môi. "Nhanh lên" Hân nâng cằm nó lên ép nó phải nhìn thẳng vào mắt hân. Ánh mắt hân lạnh lùng.

Nó hoảng sợ vội cầm lấy hộp cháo ăn hết trong vòng 1 phút rồi đưa cho hân. Hân xoa đầu nó lấy khăn lau miệng cho nó mỉm cười.

Ở chung với hân cũng khá lâu nhưng nó vẫn chưa hiểu nổi con người của hân là như thế nào. Lúc nóng, lúc lạnh.

"Chuyện hôm qua, anh giải thích đi" Nó lạnh lùng

Hân giật mình vì phụ nữ khi giận thường không để đàn ông giải thích nhưng nó rất đặc biệt a!!

Hân giải thích xong ánh mắt không ngừng dò xét khuôn mặt của nó

Nó mỉm cười.

Hân nắm lấy tay nó, một giọt nước mắt lăn trên khuôn mặt của hân. Vô tình rơi vào bàn tay nó.

Nó bất ngờ. "Bảo bối của chúng ta...." Giọng hân run run

"Tôi biết rồi. Chỉ được 1 tuần mà ngã mạnh như vậy." Nó mỉm cười chua xót, ánh mắt lạnh lùng không che giấu được sự đau khổ.

Hân nhìn nó, nắm chặt tay nó

"Anh xin lỗi. Tất cả là do anh" Hân nói nước mắt lăn dài trên khuôn mặt tuấn tú.

Nó không nói gì, bật khóc rồi chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay.

Hân im lặng nhìn nó, mỉm cười chua xót. Sau đó áp mặt lên tay nó thiếp đi đến chiều mọi người vào mới tỉnh dậy.

Oops! This image does not follow our content guidelines. To continue publishing, please remove it or upload a different image.

Oops! This image does not follow our content guidelines. To continue publishing, please remove it or upload a different image.

Đã gần 1 tháng nó ở trong bệnh viện.

"Sae Jin à! Xong chưa con?" Mẹ nó bước hỏi nó

"Dạ rồi mẹ. Đi thôi!" Nó bước ra ngoài cùng mẹ.

Vừa rời khỏi phòng bệnh nó liền vươn vai hít một luồng không khí

"Thoải mái quá"

Hắn đưa mẹ trở về nhà sau đó cùng nó về nhà

Vừa vào nhà nó đã nhảy lên chiếc ghế sofa nằm dài.

Hắn nhìn nó lắc đầu mỉm cười. Tiến lại gần chỗ nó, nắm lấy tay nó: "Đi ngủ đi" Hắn nhẹ nhàng nói

"Không." Nó phùng má quay sang nói

"Vây đi tắm đi" Hắn chau mày nói

"Không." Nó tiếp tục nói

"Vây thì...." Hắn bế thốc nó lên trên phòng

Sau một trận mây mưa thì nó đã tỉnh dậy. "Bằng" Nó làm tay hình chiếc súng chĩa vào đầu hắn

"Ngủ đi" Hắn nói với giọng mệt mỏi ôm nó vào lòng thật chặt

Nó cũng im lặng không nói gì. Bỗng dưng

Rột rột Bụng nó kêu

"Đói sao?" Hắn hé mắt hỏi

Nó gật đầu

"Đi tắm đi rồi đi ăn" Hắn nói rồi hôn vào má nó đứng dậy.

-----Nhà hàng-----

Hắn và nó chọn một chỗ kín để tránh bị fan phát hiện.

Ăn xong hắn cùng nó đi bộ.

Bỗng nhiên....

"Suho oppa!" Một bạn fan hét lên. Nó giật mình quay lại.

Hắn nắm tay nó chạy đến xe rồi leo lên phóng ga chạy thật nhanh về KTX EXO.

Nó quay lại thở phào, fan không còn đuổi theo nữa. Vừa mới bước vào nhà mọi người đã chạy ra hỏi thăm tới tấp

"Sao vậy.?" "Anh với Sae Jin bị fan nhìn thấy khi đang đi bộ ở sông Hàn nên phải chạy xe nhanh quá trời" Hắn gặp người xuống thờ

"A! Sae Jin, chị vào đây xem này." Baekhyun tiến lại nắm tay nó tới ghế sofa rồi ngồi xuống

"Có chuyện gì sao?" Nó thắc mắc

"Đây." Baekhyun đưa điện thoại của mình cho nó "SM phủ nhận việc hẹn hò giữa

Suho(EXO) và Wendy (RV)" "Thực hư chuyện hẹn hò của Suho và Wendy" "Wendy (RV) rời nhóm Red Velvet"

Nó xem hàng loạt tin ấy liền thờ dài. "Có nhất thiết phải làm như vậy không?" Nó ngẩng mặt lên nhìn mọi người hỏi

"Nhất thiết chứ. Chị xem, cô ta đã gây một chuyện cực lớn cho chị và anh Suho đấy"

Chanyeol mặt tức giận nói
"Đời hài. Ai cũng sắm cho mình một vai
Không làm nai thì cũng lại làm chó đại" Nó nói

Mọi người ai cũng hiểu được câu nói của nó chỉ là chưa hiểu hết được ý nghĩa của nó thâm thúy đến mức nào. Chỉ có mình hắn và anh mỉm cười nhếch mép tỏ ý đã hiểu được sự thâm thúy của câu nói đó.

Cùng nói chuyện được một lúc lâu hắn và nó trở về nhà.

Vừa thay đồ xong nó liền nhảy lên giường nhắm mắt lại ngủ. Nghĩ lại câu nói của hắn nó bất giác mỉm cười :

"Tôi cho em thời hạn là 5 ngày. Đến ngày thứ 5 em phải trả lời tôi"

Bỗng....

Cánh cửa phòng nó mở ra. Nó có thể cảm nhận được mùi bạc hà từ người hắn tỏa ra

Hắn đang định leo lên giường liền khựng lại "Ai cho anh ngủ chung với tôi?" "Là tôi cho phép tôi ngủ chung với em" Hắn bá đạo nói rồi leo lên giường tắt đèn ôm nó vào lòng.
Nó không nói gì. Chìm im lặng, vòng tay ôm lấy hắn, vùi đầu vào lồng ngực hít hà mùi bạc hà từ người hắn.

Lâu rồi mình mới rachap mới. Sorry các bạn nhiều vì dạo này mình lười quá. Mong các bạn vẫn ủng hộ mình nhé <3 *Bắn tim*

Hắn thức dậy đã không thấy nó đâu liền hốt hoảng chạy đi tìm nó.

Bước xuống nhà nhìn thấy nó đang nấu đồ ăn, thờ phào nhẹ nhõm không kìm được lòng mà chạy đến ôm nó vào lòng.

Không hiểu sao dạo này hắn có cảm giác như nó sắp biến mất khỏi hắn vậy.

"Anh làm gì vậy. Anh đi ra kia đi" Nó ngượng ngùng nói, đẩy hắn ra

Hắn ngoan ngoãn ngồi xuống bàn ăn.

Sau đó nó cũng đem đồ ăn ra. Hai người cùng ngồi ăn với nhau.

Ăn xong, hắn vui vẻ rủ nó đi chơi. Nó liền gật đầu cười thật tươi, vì lâu rồi nó chưa đi đâu chơi cả. Kể từ ngày mà.... Hắn dẫn nó đi khu vui chơi, tới nhà ba mẹ hắn ăn cơm trưa ở lại chơi đến tối sau đó lại đưa nó đến sông Hàn ngắm cảnh trò chuyện.

"Để tôi đi mua cà phê cho em" Hắn dịu dàng nói

"Thôi để tôi đi mua, tiện thể tôi đi mua một tí đồ luôn" Nó nói nhanh chân bước đi.

Hắn định ngăn nó lại nhưng vì nó đi nhanh quá nên thôi. Đành ngồi chờ nhưng trong không ngừng lo lắng.

Nó mua xong cà phê vừa quay lại.

Bỗng dưng có một người bật miệng nó. Nó ngắt đi, ly cà phê từ trên tay rơi xuống mặt đất đổ lênh láng. Nó vừa bước đi mua cà phê, ánh mắt hắn luôn dõi theo bóng dáng nó bỗng có một cuộc điện thoại từ công ty gọi đến hắn thời không nhìn nó nữa nghe điện thoại.

Sau khi cuộc gọi kết thúc, hắn quay lại tìm kiếm bóng dáng nó nhưng không thấy đâu.

Hắn vội vàng chạy đến nhìn xung quanh, bất chợt nhìn xuống đất thấy ly cà phê dưới chân hắn. Hắn cúi xuống nhặt lên. Trong đầu một hình ảnh xoẹt qua.

"Chết tiệt" Hắn buông một câu chữ thề, ly cà phê trong tay bị hắn bóp nát. Ném mạnh ly cà phê xuống đất. Hắn vội mở điện thoại lên.

"Đây rồi!" Hắn nhìn địa chỉ trên màn hình của mình.

Trên điện thoại nó hắn đã cài định vị để phòng trường hợp nó bị bắt cóc, đi lạc.

Hắn nhanh chóng gọi cho vệ sĩ của hắn đến chỗ nó đang bị bắt cóc.

Còn ở chỗ nó.

Ào Một xô nước lạnh tạt vào người nó

Nó giật mình tỉnh dậy. "Đậy rồi sao?" Một giọng nói vang lên "Là mày sao. Wendy" Nó cất giọng lạnh lùng hỏi

"Phải ! Là tao" Ồ ta tiến lại nâng mặt nó lên

"Đồ dơ bẩn." Nó tức giận nói lớn

Chát Wendy tát nó. Khóe môi nó rỉ máu

"Mày có thể làm bất kì thứ gì đối với tao. Nhưng Suho sẽ không bao giờ yêu loại người ác độc như mày" Nó nói mặt lạnh như băng sau đó lại cất tiếng cười khinh bỉ.

"Mày ... mày" Ồ ta đã điên lên rồi "Tụi bây! Đánh nó cho tao" Wendy quay lại ra lệnh cho đám người đằng sau ả

Những người đằng sau ả ta lao lên.

Nó nhếch mép. Miệng đếm lớn

"1...2...3"

Cánh cửa nhà kho ngã xuống.

Hắn bước vào. Đằng sau là những người cao to mặc đồ màu đen từ trên xuống dưới.

"Dừng lại!" Hắn nhìn về phía Wendy nói lớn

"Không! Khi nào anh chịu làm chồng của em thì em mới không hành hạ cô ta nữa." Wendy ỏng ẹo tiến về phía Suho bám vào cánh tay hắn.

Những người của ả ta không ngừng đánh đập nó. Hắn tức giận hất tung ả ta qua một bên khiến đầu ả đập vào tường chảy máu.

Hắn mặc kệ liếc sang nhìn những vệ sĩ đằng sau hắn. Bọn họ chỉ gật đầu nhanh chóng tiến

lại gần chỗ những kẻ đang đánh đập nó dã man.

Một cuộc chiến đẫm máu xảy ra. Chỉ trong 1 phút đám người của ả ta đã gục hết.
Hắn nhìn nó ánh mắt xót thương. Nó lắc đầu mỉm cười đáp lại hắn tỏ vẻ
"Tôi không sao đâu"

Hắn lao đến chỗ Wendy thật nhanh. Nắm tóc ả kéo lên, một vệ sĩ đưa cho hắn con dao.
Wendy nhìn con dao liền hoảng sợ, khóc lóc van xin hắn.
Hắn chỉ mỉm cười, nhẹ nhàng rạch một đường trên mặt ả ta. "Dám làm mà không dám chịu
sao?" Sau đó hắn lấy khăn tay lau tay thật sạch như vừa chạm vào một thứ gì đó rất dơ bẩn.
Tiến lại chỗ nó. Chiếc váy trắng giờ đã có vài chỗ nhuộm máu đỏ. Nhanh chóng bế nó lên
đưa nó vào trong xe trở về nhà.
Những người vệ sĩ kia cũng theo hắn bước ra ngoài mặc kệ tiếng kêu la, gào thét thảm thiết
của ả ta. -----

--

Cảm ơn các bạn đã bình chọn cho truyện của mình. Các bạn có thể comment ở phía dưới
góp ý về cốt truyện hay những điều các bạn không thích ở truyện để mình có thể chỉnh sửa
và có thêm động lực để viết truyện nhé.

감사합니다 (cảm ơn) <3

Yêu các bạn nhiều

Vừa diu nó lên xe, hắn tức tốc chạy xe thật nhanh về nhà.

Vào nhà lại vội chạy đi lấy hộp thuốc.

Nó nhìn thấy hắn như vậy không kìm được mà cười thật lớn. "Cười cái gì?" Hắn nhíu mày hỏi
"Nhìn thấy anh chạy tới chạy lui tôi thấy mắc cười. Vậy thôi." Nó thần nhiên nói
"UI DA... Anh cố tình sao?" Nó hét lên

Hắn không nói gì, thậm chí còn nhấn mạnh vào vết thương của nó.

'Cho chưa này. Dám to tiếng với chồng sao' Hắn nghĩ thầm nhưng không dám nói ra. Sợ chỉ
vì một lần lầm lỡ mà phải ngủ ở sofa thì chết.

Băng và khử trùng vết thương xong. Nó lên phòng tắm rồi nghỉ ngơi. Hắn bước vào phòng
thấy nó đang nằm ngủ ngon khê mỉm cười. Đóng cửa lại trở về phòng.

Trong giấc mơ, nó thấy nó và hắn cùng chơi đùa với con mà bất giác rơi nước mắt.

Những ngày qua không phải vì nó đã quên đi chuyện cũ chỉ là nó không muốn để hắn phải
lo lắng cho nó. Nó biết dạo gần đây hắn rất mệt mỏi về đợt comeback sắp tới.

Những ngày sau hắn thì tắt bật lo quay MV, ít khi về nhà. Còn nó thì ở nhà lâu lâu qua chơi
cùng và Min

Đã 5 ngày trôi qua.

Hôm nay hắn về nhà thật sớm để nấu một bữa tối thật hoành tráng.

Nó vừa đi chơi cùng Min về bước vào nhà thấy căn nhà tối om loạng choạng đi tìm công tắc đang bước đi bỗng dưng có một người bật mắt nó lại.

Nó hoảng sợ liền kêu lên thì người đó bật miệng nó lại.

Người đó dắt nó đi lại bàn ăn đỡ nó ngồi xuống. Sau đó bỏ bàn tay của mình ra khỏi mắt và miệng nó.

Nó mở mắt ra thấy trước mặt mình là những cây nến hình trái tim, đặc biệt là hắc đang ngồi đối diện nó mỉm cười hiền. Hắc tiến lại bật đèn, đưa đĩa thức ăn cho nó.

Nó nhận lấy mặt không kém phần hạnh phúc. Ăn xong, hắc tiến đến gần chỗ nó tay cầm một bó hoa hồng. "Tặng em." "Cảm ơn anh." Nó nhận lấy cười thật tươi

"Em có nhớ lời nói 5 ngày trước tôi đã nói không?" Hắc hỏi "Ờ...ừm... Có" Nó đáp ứng Bỗng hắc quỳ xuống đưa cho nó một hộp quà. "Anh yêu em. Làm vợ anh nhé" "Không phải chúng ta đã là vợ chồng rồi sao" Nó ngạc nhiên hỏi "Lúc đó chỉ là sự ép buộc chứ không phải thật sự" Mặt hắc dịu dàng "Tôi cũng yêu anh." Nó nói nhanh thật nhanh mặt đỏ như trái cà chua chín. Hắc đứng lên nắm lấy bàn tay nó, tháo chiếc nhẫn cưới của nó ra và thế vào đó là một chiếc nhẫn khác. "Đây chẳng phải là..." Nó nhìn chiếc nhẫn trên tay ngạc nhiên

"Phải. Đây là chiếc nhẫn mà em đã nhìn chăm chú trong cửa hàng." Nó nhìn vào tay hắc, hắc đã đeo chiếc nhẫn cưới khác, là chiếc nhẫn cặp với nó.

Sau đó hai người cùng nhau dọn dẹp. Vào phòng.

"Hóa ra chuyện hôm nay Min rủ tôi à không em là do anh sắp đặt" Nó ngược lên nhìn hắc "Phải." Hắc xoa đầu nó nói

Mặt nó ngơ ra. Chưa kịp tiêu hóa hết câu nói của hắc thì đã bị hắc -----

Đến nửa đêm, nó tỉnh dậy sau giấc mơ về đứa bé-con của nó và hắc.

Nó tiến lại gần cửa sổ, ngồi bên cạnh cửa sổ. Suy nghĩ về giấc mơ lúc nãy.

Một giọt nước mắt lăn dài trên khuôn mặt của nó.

Hắc tỉnh giấc đưa tay sang bên cạnh thấy trống vắng liền ngồi dậy đi tìm nó. Thấy nó đang ngồi cạnh cửa sổ liền nhỏ giọng sợ nó giật mình

"Sao không ngủ?"

"Em không ngủ được" Giọng nó nghẹn lại

Hắc không nói gì. Nó quay lại vòng tay ôm lấy hắc

"Em phá giấc ngủ của anh rồi sao?" "Không sao." Giọng hắc trầm ấm

"Vậy đi ngủ tiếp thôi." Nó nói, đứng dậy kéo tay hắc về phía giường.

Chìm đắm trong tình yêu của hắc thật ấm áp, hạnh phúc nhưng nó không biết rằng có một nguy hiểm đang chờ nó phía trước.

Oops! This image does not follow our content guidelines. To continue publishing, please remove it or upload a different image.

Bonus cái ảnh :))

Kể từ ngày EXO comeback tới giờ, thời gian hần về nhà rất ít, đến lúc hần về thì nó lại đi ngủ rồi.

Hôm nay nó quyết định sẽ đến công ty để thăm dò tình hình ra sao? Tiện thể qua phòng tập của EXO luôn.

Nó mặc một chiếc váy xòe ngắn cùng với áo thun khoác ngoài là áo sơmi sọc đen xanh, kèm theo là đôi giày adidas nó được tặng lúc sinh nhật. (Bộ đồ nó mặc kiểu giống dưới đây)

Oops! This image does not follow our content guidelines. To continue publishing, please remove it or upload a different image.

-----Phòng tập của EXO

"Chào mọi người" Nó bước vào mỉm cười "A! Chào em/chị" Mọi người vui vẻ nói "Em có mua nước cho mọi người đây" Nó đưa nước cho từng người.

Vừa làm xong, Baekhyun liền nhanh chóng kéo nó lại ngồi xuống kế bên cậu ấy.

"Chị biết gì không?" Baekhyun hỏi nhỏ vào tai nó "Sao cơ?" Nó tò mò hỏi lại

"Yah! Baekhyun, cấm cậu nói chuyện đấy ra đấy" Chanyeol quay sang nói "Nói với chị ấy thì có sao đâu chứ." Baekhyun ngoan cổ

"Chị Jin này! Có một người trong nhóm thực tập sinh ấy tên là Bona. Cô ấy đã tỏ tình với anh Suho sáng nay ấy ạ. Nhưng lại bị anh ấy từ chối phũ phàng. Cô ta rất kiêu ngạo, nghe nói sắp tới cô ta được debut trong nhóm nhạc mới đấy." Baekhyun kể một lèo.

"Vậy sao?" Nó nói mỉm cười thật tươi nhưng không ai biết được có một sự nguy hiểm trong nụ cười xinh đẹp ấy trừ Baekhyun

Baekhyun xem ra rất thân với nó a! Chỉ xếp sau Xiumin một tí thôi.

Bỗng hần và Xiumin bước vào. Hai người rất ngạc nhiên về sự xuất hiện của nó.

Căn phòng im lặng bất thường. Nó tò mò hỏi "Có chuyện gì sao?" "AAAAAAAAA! Hai người thật là tình cảm nha. Đồi dào luôn nha" Chen la lên phá tan sự im lặng chưa đầy 1 phút Nó nhìn hần, hần cũng nhìn nó. Áo khoác giống nhau, giày là giày cặp.

"Trùng hợp thôi." Hần nói tiến lại chỗ của Baekhyun đang ngồi. Hiểu ý, Baekhyun dời đi chỗ khác.

Hần ngồi xuống.

Xiumin tiến lại chỗ gần Chen mỉm cười chưa xót nhìn nó và Suho đang cười đùa cùng nhau. Thầm chúc phúc cho họ.

Ngồi chơi được một lúc nó định đi về hần liền nói "Để anh đưa em về" "Thôi. Anh còn lịch trình mà, em tự về được mà. Trên đường về tiện thể em ghé sang nhà Min luôn"

Nói vậy chứ nó vừa ra khỏi phòng tập lập tức bấm thang máy lên tầng cao nhất để gặp ba.

"Con chào ba" Nó nhẹ nhàng bước vào "Sao? Có chuyện gì cần ba giúp phải không?" Ba nó liền hỏi

"Hi! Ba cho con tham gia vào nhóm nhạc sắp debut được không?" Nó nũng nịu

"Tại sao không ở nhà mà lại muốn đi làm thế hả?" "Ở nhà chán lắm! Suốt ngày chỉ

ăn, ngủ, nghỉ" Nó ngồi xuống chiếc ghế sofa mặt chán nản nói
"Thôi được rồi! Lúc đầu ba định cho nhóm hoạt động với 8 người nhưng bây giờ thêm 1 người cũng không sao cả." Ngừng một lát, ông nói tiếp
"Nhưng con không được tiết lộ thân phận cho các thành viên trong nhóm." "Vâng! Con đi về đây. Ngày mai con sẽ đến để tập nhảy." Nó cười tươi vui vẻ nói
"Được rồi. Dù sao thì mai mới bắt đầu lịch trình mà. Đến lúc 8.00 sáng nhé." Ba nó mỉm cười nói
"Con chào ba" Nó bước ra cửa.

Vừa bước ra cửa nó đã va vào người ai đó do không chịu nhìn đường.
"Nè! Đi đứng bộ không nhìn đường hay sao vậy?" Cô gái bị va trúng chanh chua nói
"Tôi xin lỗi. Cô có sao không?" Nó cúi gập người
"A. Tại...tại sao cô lại đẩy tôi chứ?" Bỗng dưng người trước mặt nó ngã xuống

Đúng lúc đó Suho tiến lại gần chỗ nó và cô gái kia
"Cô bị điên à. Nói xàm xí gì đấy?. Đứng lên đi." Nó tức giận gào lên "Em có sao không?"
Suho chạy lại đỡ cô gái kia và hỏi thăm
"Mau xin lỗi cô ấy đi" Suho gần giọng với nó

Nó im lặng, định tiến về phía thang máy. Hắn nắm tay nó kéo lại
"Làm sai phải biết xin lỗi. Nhanh" Hắn nói gần như hét lên
"Dựa vào đâu mà anh nói tôi sai? Anh có bằng chứng sao?" Nó lạnh giọng "Chính mắt tôi thấy em đã đẩy cô ấy. Còn muốn chối sao?" Hắn tức giận nhưng cố kìm xuống "Ai làm gì người đó tự biết. Tôi không rảnh để ngồi giải thích" Mặt nó giờ đã lạnh đến mức người đứng xung quanh trong khí trời nóng nực cũng cảm giác bất an vì khí lạnh tỏa ra từ người nó.
Chát Đây là lần đầu hắn đánh nó
Nó ôm má. Khóe môi đã rỉ máu. Lấy tay lau đi giọt máu.
Nó im lặng không nói gì nữa, mặc cho hắn nói gì thì nói. Cánh cửa phòng chủ tịch mở ra. Ba nó bước ra
Mọi người cung kính chào, chỉ riêng nó đứng im lặng nhim hắn tay nắm chặt lại. Ngón tay cắn chặt vào lòng bàn tay.
Ba nó nhìn mặt nó một bên má đã đỏ ửng lên. Trong lòng ông rất tức giận, nhìn xung quanh ông đã hiểu ra sự việc nhưng không nói gì. Ông tiến về phía thang máy, nó cũng đi theo ông. Vừa bước vào thang máy Baekhyun đã nhanh nhẩu chạy vào. Thật ra nãy giờ cậu ấy đã núp đằng sau tường.
Lúc đầu cậu cùng hắn lên gặp chủ tịch nhưng lại tìm cơ vào nhà vệ sinh thật ra chỉ để quay lại toàn bộ sự việc mà thôi.
"Chào chủ tịch" Cậu cúi người chào ba nó
"Đây là video con đã quay lại" Baekhyun đưa cho ba nó Xem đoạn video sự việc lúc nãy ông rất nổi giận "Ta sẽ đuổi cô gái đó để trả lại công bằng cho con." "Không cần đâu ba." Nó mỉm cười nói

"Nhưng cô gái đó ở cùng nhóm với con đấy" "Ba sợ con bị cô ta bắt nạt sao?" Nó cười nhếch mép hỏi "Phải" "Ba hãy cứ để cô ta sung sướng với những gì mình đang có và con sẽ là người đập tắt nó" Nó nói rồi bước ra ngoài thang máy, Baekhyun cũng đi cùng

Để lại ba nó lắc đầu ngán ngấm.

Vừa ra khỏi thang máy, nó cùng Baekhyun tìm một chỗ ngồi ở căn tin.

"Đề em đi mua nước cho chị"

Baekhyun nói, nhanh chóng đi mua nước cho nó "Cảm ơn em." Nó nhận lấy chai nước mỉm cười "Chị định tính vụ đó ra sao đây?" Baekhyun hỏi

"Cứ hạnh phúc với những gì cô ta đang có rồi từ từ cô ta sẽ biết thế nào là lẽ độ" Nó vẫn cười thật tươi nói "Chị thật là cao tay a! Cô ta là người đã tỏ tình với anh Suho đấy. Tên là Bona"

Baekhyun nhìn nó thần phục

Hai người cùng trò chuyện một hồi thì ai trở về việc của người nấy. Baekhyun trở lại phòng tập. Nó về nhà chuẩn bị dọn đồ dời sang ký túc xá. Tối hôm đó nó vẫn nấu bữa cơm tối cho hần. Tuy nhiên lại không chờ hần về ăn cùng mà đem cơm lên phòng ăn. Đem tất cả đồ của hần trong phòng mình trả về phòng hần.

Sau đó lại quay về phòng đem khay đồ ăn đã hết sạch của mình xuống dưới nhà đang rửa bát thì hần về. Nó cố rửa thật nhanh, rửa xong vội tiến đến phía cầu thang.

"Đứng lại." Hần lạnh lùng.

Nó vẫn tiếp tục đi

Bỗng một lực kéo mạnh khiến nó mất đà. Mặt đập thẳng vào lồng ngực rắn chắc, áp áp của hần. Nó im lặng. Hần nâng mặt nó lên, hôn vào vết thương hần đã gây ra cho nó lúc trưa

"Anh xin lỗi." Nhỏ nhẹ nói

"Anh chẳng có lỗi gì cả. Là em sai" Nó thoát khỏi vòng tay hần mỉm cười nhẹ nhàng nói.

Hần nhìn theo bóng dáng nó đang tiến về phía cầu thang mà lòng chua xót. Rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra giữa nó và cô gái kia chứ.

Trong đầu hần bỗng có một luồng suy nghĩ xoẹt qua. Lấy điện thoại gọi cho người vệ sĩ hần đã thuê để bảo vệ nó. " Anh muốn hỏi về chuyện em và cô gái kia sao? Chuyện đó là do em chứ không phải do cô ấy đâu." Giọng nó vang lên trong điện thoại

"Sao...sao em?" Hần ngạc nhiên

"Tên vệ sĩ của anh đã bị em lấy mất điện thoại rồi. Có vẻ hần ta hơi sơ suất nhỉ" Giọng nói băng lãnh của nó vang lên.

Nó cúp điện thoại Hần vẫn cảm thấy khó hiểu. Còn nhiều điều hần vẫn chưa biết về nó.....

Ăn cơm xong, dọn dẹp. Nhẹ nhàng định mở cửa phòng nó bước vào. Nhưng đến khi vặn khóa cửa.

Nó khóa cửa mất rồi

"Sae Jin à. Mở cửa cho anh" Hần gõ cửa nói vọng qua

Im lặng.

Hắn hốt hoảng chạy xuống dưới nhà lấy chìa khóa mở cửa.

Mở cửa ra, thấy nó đang ngủ ngon hắn mỉm cười bước đến giường. Định leo lên
"Anh về phòng anh ngủ đi. Em muốn được ở một mình" Nó nhẹ nhàng
Đành phải nghe lời nó. Hắn về phòng mình. Trả lại sự yên tĩnh
Hắn vừa bước ra ngoài, một dòng nước mắt chảy dài.
Nãy giờ nó đã cố kìm nén nhưng nước mắt cứ rơi mãi.

----- Sáng hôm sau nó dậy thật sớm, đi thật khẽ. Vừa đóng cửa nhà lại nó
thở phào "Hú yeah! Thoát được rồi" Nó la lên khiến mọi người xung quanh nhìn nó bằng ánh
mắt kì lạ

Tới công ty, nó nhanh chóng vào thang máy bấm số 3 rồi chạy thật nhanh vào phòng tập
"Chào mọi người." "A! Sae Jin à. Vào đây đi. Giới thiệu với mọi người đây là Sae Jin- thành
viên cuối cùng của nhóm nhạc" Anh quản lý nói

Mọi người cũng chào nó, ai cũng trầm trồ khen ngợi về vẻ đẹp của nó. Trong nhóm tuy rằng
ai cũng xinh hết nhưng nó là người đẹp nhất. Chỉ có một người mặt khá khó chịu trong lòng
chửi rủa nó- người đó là Bona. Cô ta là đang khinh bị nó.

"Nhóm tụi em tên là STORM. Sau đây là vị trí của các thành viên trong nhóm: Hana- Hát
chính, nhảy phụ. Trưởng nhóm

Rachel- Hát phụ, nhảy chính Anna- Hát dẫn, nhảy phụ.

Emma-Hát chính,nhảy phụ.Maknae

Sara- Rap chính,nhảy phụ

Emily-Rap dẫn, nhảy phụ

Bona- Hát phụ,nhảy phụ

Jin- Hát chính, nhảy phụ,gương mặt của nhóm" Anh quản lý nói

"Tại sao em không được hát chính chứ?" Bona khoanh tay hỏi "Công ty sắp xếp sao. Tôi đọc
như vậy thôi. Nếu em có ý kiến thì hãy lên gặp chủ tịch đấy." Anh quản lý giọng hơi khó chịu
nói. Mọi người trong phòng ai cũng biết Bona rất chảnh chọe và rất ghét cô ta. Ý mình là con
nhà giàu, có chút quyền lực mà xem mọi người không ra gì.

"Chị Jin ơi! Tại sao trong khoảng thời gian thực tập em không thấy chị vậy?" Emma hỏi

"A! Sae Jin được công ty tuyển thẳng vào luôn. Vì vậy nên không thực tập." Anh quản lý
không kịp để nó nói "Ồ"

Sau màn chào hỏi, giới thiệu bản thân. Cả nhóm bắt đầu luyện tập không ngừng cho đợt
debut sắp tới. Đến chiều tối lại trở về nhà đem đồ đã chuẩn bị trong vali đến KTX. Nó vừa về
KTX hắn đã gọi nó. Nó tắt nguồn điện thoại chẳng thèm bắt máy.

Hắn gần như nổi điên lên vì nó. Nó ở đâu? Có bị gì không chứ? Nó bật nguồn lên chỉ nhận
một tin nhắn với hắn

" Thời gian sắp tới em không ở nhà. Anh tự lo cho bản thân mình nhé." Kể từ ngày hôm đó nó
không nói chuyện hay trả lời tin nhắn của hắn nữa.

Chap này xàm quá đúng không mấy bạn???

Sau 3 tháng tập luyện vất vả, cuối cùng nhóm STORM cũng được debut

Nhóm nó theo đuổi phong cách quyến rũ, mạnh mẽ. Vì vậy nên Teaser mới được tung ra đã có nhiều người đón xem.

Nội dung là các cô nàng Vampire sẽ quyến rũ các anh chàng sau đó từ từ chiếm hũ họ.

Nó là gương mặt chính vì vậy Teaser và MV nó được xuất hiện nhiều nhất.

Tên album là "Danger" và bài hát chính là "Vampire"

Trên báo hôm nay đã rầm rộ tin "SM sắp tung nhóm nhạc mới"

"STORM-Ngôi sao may mắn mới của SM"

Và nhiều thông tin như thế nữa. Hôm nay STORM được nghỉ một ngày giải lao sau thời gian dài luyện tập. Và ngày hôm sau sẽ bắt đầu 1 ngày mới- trở thành ngôi sao.

Mọi người ai cũng đi về thăm gia đình, mua sắm.... Chỉ còn nó và Bona ở ktx cùng 1 anh quản lý.

Nó đang đi thì bỗng trượt một vũng nước té lăn ra sàn.

"Ầy da" Nó la lên Anh quản lý tức tốc chạy đến đỡ nó lên. "Sao lại bị té như vậy?" Anh quản lý hỏi thăm

"Em đâu biết đâu. Em đang đi tự nhiên trượt vũng nước à." "Haix. Hên cho em là không bị gì đó. Hồi nãy anh vừa thấy Bona cầm ly nước đi, chắc em ấy làm đổ đấy. Mà đúng hơn là cố tình" Anh quản lý nói nhỏ vào tai nó

Nó mỉm cười cảm ơn anh quản lý. Nhẹ nhàng tiến lại lấy khăn lau vũng nước sau đó ném khăn vào đúng ly nước Bona đang uống

"A! Chị xin lỗi, chị lỡ tay. Em có sao không?" Nó vội chạy lại mặt tỏ vẻ rất lo lắng cho Bona

"Chị... chị cố ý phải không?" Bona gắt lên

"Bona à! Chị Jin đã nói là chị ấy lỡ tay rồi mà. Đừng có vu oan cho chị ấy chứ" Anh quản lý lập tức chen vào

Nó quay lưng bước vào phòng mỉm cười nham hiểm 'Trường chơi được tôi sao. Lầm to rồi'

Đâu phải phản diện lúc nào cũng xấu, chỉ là do một số người và cuộc sống mà họ phải đóng vai xấu thôi. Nó cũng vậy

Vừa vào phòng nó đã nhanh chóng gọi cho Min để rủ Min đi chơi cùng với nó. "Min à! Đi chơi đi"

"A. Xin lỗi mày nhiều, hôm nay tao phải lên công ty giải quyết một số việc cho ba rồi" "Vậy thôi vậy." Nó buồn hiu "Xin lỗi mày nhiều. Để hôm khác nhé" Nó gọi cho những người khác, ai cũng bận trừ hần, anh và Baekhyun. Nó đang giận hần vì vậy nên rủ Xiumin và Baekhyun cùng đi chơi với mình.

Vừa đến khu mua sắm. Nó chạy lại cùng với anh và Baekhyun thì lại thấy bóng dáng hần tiến lại gần chỗ nó. Nó vội quay đầu chạy thật nhanh để trốn hần nhưng sau sức con gái có thể địch lại sức con trai chứ. Hần nhanh chóng tóm gọn được nó.

"Đã đến đây rồi. Sao còn trốn?" Hần nhướn mày nhìn nó giọng tức giận
Nó im lặng nhìn thẳng vào mắt hần.

"Thôi. Đi mua đồ thôi" Baekhyun lên tiếng phá vỡ sự im lặng

Bốn người cùng mua sắm nhưng nó và Baekhyun đi một cửa tiệm còn anh và hần lại đi tiệm khác nữa. "Chuyện chị vào nhóm nhạc chị đã nói cho anh Suho biết chưa" Baekhyun vừa lựa giày vừa hỏi

"Chưa. Tốt nhất là không nên nói, mắc công anh ấy lại phá hỏng chuyện mất" Nó khó chịu
""Mà.. Tại sao Suho lại ở đây. Là ai rử?" Nó quay lại nhìn Baekhyun giọng nói điềm tĩnh "Là anh Suho đòi đi cùng ấy." Baekhyun cười tươi

Vừa chọn được đôi giày ưng ý xong. Nó nhanh chóng tính tiền, định bụng sẽ chạy đến trạm xe buýt gần đó để về KTX. Thế nhưng vừa bước ra đã thấy hần và anh đứng trước cửa tiệm. Nó thở dài, kế hoạch không thành nữa rồi.

Hần nhanh chóng cầm hộ nó túi giày.

"Giờ làm gì nữa đây?" Anh mỉm cười hỏi

"Đi ăn đi" Baekhyun vui vẻ khoát vai nó nói Hần liếc nhìn cánh tay của Baekhyun đang ở trên vai nó liền chạy mào. Baekhyun nhận thấy sát khí ở đâu đó đang lan tỏa lập tức bỏ tay xuống chạy qua phía Xiumin.

Cả 4 người vào nhà hàng gần đó, chọn một chỗ khuất. Ăn uống no nê lại tiếp tục đi đến khu vui chơi.

Nhưng chơi giữa chừng thì Xiumin và Baekhyun phải đi về vì có lịch trình.

Còn nó và hần ở lại, nó định chuẩn về nhưng bị hần nắm tay lôi vào xe. Hần chở nó về nhà.

"Tại sao lại không ở nhà mà lại đến KTX ở?" Hần lạnh giọng

"Không thích thì không ở" Mặt nó lạnh băng

"Anh xin lỗi." Giọng hần trầm xuống

"Anh có lỗi đâu mà sao cứ xin lỗi hoài vậy. Là em mới có lỗi" Nó nói lớn nước mắt rơi xuống
Không đợi hần nói gì thêm, lập tức chạy nhanh ra ngoài bắt taxi để quay trở về KTX.

Hần ở lại ôm đầu. Mấy tháng không có nó hần gần như điên lên vậy, hần thậm chí còn không thèm ăn nhưng may là ngày nào anh và Baekhyun mua đồ ăn và ép hần ăn. Hần không biết rằng nó cũng rất lo cho hần, nó đã nhờ Baekhyun lâu lâu qua hỏi thăm hần và thậm chí có lần nó còn nấu đồ ăn nhờ Baekhyun đưa cho hần nữa.

Tôi vẫn sống

♥ – Nhẹ nhàng nhưng lạnh nhạt... ♥ – Biết chấp nhận !! ♥ – Và cẩn thận bước đi.Giấu một chút Cô đơn ♥Giữ trong lòng không nói ♥Giấu một chút Nỗi buồn ♥Nơi

góc nhỏ trái tim

Cop trên mạng về

MV mới được tung 3 ngày trước đã được rất nhiều lượt xem. Mọi người rất thích nhạc và nội dung của MV. Biết tin nhóm sẽ tham gia DEBUT STAGE nên cũng khá nhiều người đi xem. Hôm nay STORM sẽ diễn trên [DEBUT STAGE] của M!Countdown.

Ai cũng dậy thật sớm để chuẩn bị cho buổi biểu diễn đầu tiên. Đầu tiên là làm tóc sau đó sẽ đến để ghi hình cho bài "Vampire". Tóc nó được nhuộm màu khác biệt nhất với mọi người- Màu vàng kim.

Đến nơi mà đài Mnet ghi hình, nhanh chóng thay đồ và trang điểm. Từng người bước lên sân khấu. Nhìn xuống phía dưới các "Nine" đang giơ lightstick và hò hét cổ vũ. STORM rất phấn khởi, tụi nó không ngờ rằng sẽ có nhiều người đến như vậy.

Được sự ủng hộ nhiệt tình STORM nhảy và hát rất hăng say nên chỉ cần quay 1 lần là đã đạt.

Cúi đầu chào các fan mọi người đã muốn rơi nước mắt. Nó ngẩng đầu mỉm cười, các fan hét lên rất lớn a.

Trong nhóm có lẽ là nó, Hana và Emma là những người có đông fan nhất. MV chỉ mới phát hành, mọi người đã ồ ạt hỏi thông tin về nó, Hana và Emma. Thông tin về các thành viên từ từ được tung ra. Mọi người ai cũng hoảng hốt khi biết tin nó đã 26 tuổi và được tuyển thẳng vào công ty chỉ sau 1 buổi thử giọng. Sau đó, mọi người trở về KTX. Hôm nay là ngày hình chụp cho album Danger được tung ra đồng thời cũng là buổi biểu diễn đầu tiên. Vừa về KTX mọi người ai cũng hớn hờ, lên mạng đọc những bình luận về MV, hình ảnh của mình. "Oa! Chị Sae Jin được quá trời fan thích luôn này cả Emma và chị Hana nữa" Anna nói rồi chạy lại đưa điện thoại cho nó xem.

Nó chỉ mỉm cười nhẹ.

"Chỉ được cái mã." Bona mặt thể hiện đầy sự ghen tức "Này! Em không được như vậy nên em ghen sao?" Hana tiến lại gần Bona nhướn mày hỏi

"Đợi đấy." Bona nghiêng nặng chạy thẳng vào phòng gọi điện cho ai đó.

Xếp về thứ hạng xin đẹp trong nhóm, Bona là người đứng bét. Mọi người thờ dài, bước về phòng. Không hiểu sao bỗng dưng chiều có rất nhiều người vào instagram của nó chửi rủa ghê lắm.

Nó thấy vậy không nói gì, chỉ nói thầm "Ngu xuẩn" Ai trong nhóm cũng biết người gây ra là Bona nhưng bất lực không thể làm gì. Dù sao thì cô ta cũng là người có gia đình giàu nhất nhóm. Tất nhiên, không ai biết rằng thế lực gia đình của nó còn lớn hơn

Hôm nay hẳn gọi cho nó chúc mừng nó về buổi biểu diễn đầu tiên đã thành công. Nó chỉ cảm ơn, cúp máy cái rụp. Nhờ việc mà Bona đã gây ra, nó càng được công ty chú trọng cho tham gia nhiều chương trình hơn nữa.

Nhóm nó giành được hạng 1 trong các chương trình "M!Countdown" v.v mây. mây Trên sân khấu nó có chạm mặt Suho vài lần và thể nào tối cũng bị hắt lời về nhà tra hỏi "Tại sao nó lại vào nhóm nhạc có Bona" và đáp lại chỉ là sự im lặng và bỏ đi của nó.

Nhóm cũng đã hoạt động 1 năm và nhận được rất nhiều giải thưởng như "Nhóm nhạc tân

binh xuất sắc nhất của năm" ,.... Việc nó bị chửi trên instagram không hề hấn gì với nó vì ba nó đã nhanh chóng dẹp loạn. Instagram của nó chỉ trong 1 năm đã có đến 6.7 triệu người theo dõi.

Trong công ty nó được các tiền bối quan tâm rất nhiều a. Thậm chí còn có một số người thích nó nữa cơ nhưng đã bị Suho dẹp hết.

Không hiểu sao trên youtube lại xuất hiện rất nhiều clip về "Jinho" Hay "Sujin". Nó lập tức gọi hần "Kim Junmyeon! Anh ra đây cho tôi" Nó hét lên

Suho bị triệu hồi lập tức chạy ra "Chuyện gì?" "Tại sao lại có mấy cái clip như vậy" Nó đưa điện thoại cho hần coi

"Chuyện bình thường mà. Idol nào chả bị ghép như vậy" Hần nhướn mày nhìn nó Tay gõ trên thanh tìm kiếm cửa Youtube "Suho and Eunji moment" và đưa cho nó xem Nó xem xong tức giận quăng luôn cái điện thoại vào người hần, đứng dậy bước nhanh ra cửa. Nhưng vừa đến cửa đã bị hần nắm tay kéo lại ôm chặt vào lòng. Nó vùng vẫy cố thoát ra khỏi vòng tay ấy

"Anh xin lỗi. Anh nhớ em nhiều lắm Jin gốc à" Giọng hần ấm áp và ngọt ngào

"Nhưng em không nhớ anh" Nó hơi khựng lại rồi cũng nói một câu như tát gáo nước lạnh vào mặt hần.

Tuy vậy, trong tim nó đang đập thình thịch

Hần từ từ cúi xuống đặt lên môi nó một nụ hôn nhẹ nhàng mà ấm áp. Nó ngậy người tay ôm lấy đầu hần đáp trả.

Hần nhắc người nó lên tiến về phía phòng ngủ và v.v và mây mây

Nó trầm nghĩ trong đầu "Đồ dâm đãng. Mới hôn thôi mà đã...."

Vot and cmt please <3

Như thường ngày STORM vẫn đến công ty. Đến giờ trưa mọi người ai nấy đều đi xuống căn tin ăn trưa chỉ riêng nó và Bona ở lại. Nó thì do ăn sáng hơi trễ nên vẫn còn nó còn Bona thì khi thấy nó ở lại cũng ở lại. "Con kia! Mày nghĩ mày được nhiều người theo dõi hơn là mày có quyền lên mặt với tao sao?" Bona tiến lại gần nắm tóc nó "Hơ! Phải. Đồ hơn loại dơ bẩn vì ghen mà hóa khùng" Nó gạt tay Bona ra khỏi tóc nó "Mày...." Bona nổi giận đẩy nó xuống. Vô tình khi nó ngã xuống nó thấy một bóng người đang đứng trước cửa. Hình như là nghe lén, nó nhếch mép. Quơ tay làm đổ các chai nước gần đó. Chai nước lăn lóc dưới sàn vang tiếng động thật lớn. Bona vì tức giận mà không để ý đến chuyện nó làm, lập tức tiến lại nắm tóc nó giựt lên, tay kia giáng xuống mặt nó một cú tát thật mạnh Nó hét lớn lên.

Lập tức có người mở cửa bước vào. Suho người tỏa ra đầy sát khí nhìn Bona đang hoảng hốt, sợ hãi.

"Đường đường cùng là thành viên trong một nhóm mà lại ăn hiếp nhau sao?" Suho nhướn mày nhìn Bona

"Khôngkhông phải như anh nghĩ đâu" Bona lấp bắp, rơi nước mắt Khi đó mọi người vừa bước vào. Vừa đến cửa,m.n đã cảm thấy ngộp ngặc. Anh quản lý nhanh chóng chạy lại đỡ nó lên hỏi : "Có chuyện gì vậy?"

Suho lạnh lùng nói "Xem camera đi rồi biết"

M.n nhanh chóng xem lại chuyện vừa xảy ra. "Chuyện này... Tôi sẽ nói với chủ tịch, Bona em đi theo tôi gặp chủ tịch ngay" Anh quản lý tức giận nói lớn

Anh quản lý và Bona vừa đi, STORM đã xúm lại hỏi thăm nó. Hần im lặng kéo tay nó đi đến phòng tập của EXO. Vừa vào phòng mọi người đã hỏi thăm nhưng đáp lại chỉ là sự im lặng của hắn và nó. Hắn đưa tay lau lấy giọt máu đang rỉ ra từ khóe môi của nó. Chườm đá vào vết đáng mà Bona đã gây ra cho nó.

Chờ hắn làm xong nó lập tức tiến về chỗ Baekhyun ngồi "Sao vậy?" Baekhyun lo lắng hỏi " Sập bẫy rồi." Nó nói nhỏ vào tai của Baekhyun

Baekhyun mỉm cười nham hiểm.

Chỉ trong vài ngày mà tin tức này đã lan rộng khắp công ty. Bona đã bị đuổi khỏi nhóm, công ty của ba cô ta bị sụp đổ vì cảnh sát phát hiện ba cô ta làm ăn trái phép.

Các "Nine" rất vui mừng khi biết được tin Bona rời khỏi nhóm (bị đuổi thì đúng hơn).

"Hên quá. Rốt cuộc thì STORM cũng loại trừ được người lười biếng như cô ta" "....." Đa số toàn những bình luận tiêu cực.

Vì trong khoảng thời gian nhóm quảng bá Bona liên tục vắng mặt không phải vì cô ta có lịch trình mà là do cô ta viện cớ bị bệnh để khỏi làm việc.

Mọi người ai cũng mừng rỡ khi Bona ra khỏi nhóm. Còn các tiền bối thì ai nấy đều lo lắng cho nó khi biết chuyện như vậy. Từ khi Bona ra khỏi nhóm, hắn bắt nó dọn về nhà ở. Lúc đầu nó không chịu nhất quyết ở KTX nhưng lại bị hắn hù dọa, nếu không về hắn sẽ công khai chuyện tình cảm của nó và hắn.

Có một ngày đang tập luyện bỗng dưng anh quản lý triệu tập tụi nó lại

"Ngày. Bây giờ mấy đứa sẽ bóc thăm xem ai là người tham dự chương trình WGM" Mọi người ai cũng lo sợ vì ai cũng đang hẹn hò chỉ trừ nó và Hana.

Xếp từ bé đến lớn lần lượt bóc thăm. Đến nó và Hana rất "hên" là cả hai người đều phải tham dự. Tuyệt nhiên không ai biết được mình sẽ hẹn hò với ai. -----

Hôm nay là ngày đầu tiên ghi hình. Hắn bước tới chỗ ghi hình và Baekhyun cũng đến nữa.

Nó quay mặt cố lẩn trốn không cho hắn biết thế nhưng thẳng thóc Baekhyun lại phá hoại

"Chị Jin à"

Ánh mắt hắn lập tức đảo dác tìm. A! Thấy rồi. "Mọi người đã tập trung đầy đủ rồi chứ?" Đạo diễn hỏi

"Nae" Bốn người đồng thanh trả lời

"Bây giờ sẽ bắt đầu ghi hình. Baekhyun và Hana sẽ quay ở đảo Jeju còn Suho và Sae Jin sẽ quay ở Seoul"

"Vậy là.... bây giờ Baekhyun và Hana sẽ đi về hả chú?" Nó mặt ngơ ngác hỏi

"Ừ! Tụi con sẽ quay trước" Chủ đạo diễn cười Sau 1 tháng ghi hình cuối cùng WGM cũng được up lên từ từ.

Các fan rất ủng hộ nó và Suho còn bên Baekhyun và Anna thì có lẽ là lần đầu ghép với nhau nên cũng có một số fan không ủng hộ.

Vừa tung clip ra các fan đã un ọt và bình luận

"AAA! Sujin của tui" "Không được đâu! Baekhyun là của tôi mà" "...."

Nó ngồi đọc bình luận mà thờ dài. "Híc Sao số tui khổ vậy trời... Trúng người gì đâu không"

Nó than thở vừa ngước mặt lên đã chạm ngay mặt hắn

"Em nói gì vậy" Gương mặt khó chịu đối diện nó hỏi

"Có... có gì đâu?" Nó ấp úng vội né sang chỗ khác

"Được rồi." Hắn nói im lặng một lúc bỗng chạy nhanh lại chọc lét nó

Nó cười nắc nẻ hắn cũng không kém gì.

Tối, hắn quyết định đưa nó đi ăn. Ăn xong hắn đưa nó đến một chỗ vắng người cùng nó xem phim trong xe hết phim hắn đặt lên môi nó một nụ hôn bỗng đứng ở đâu đó ánh đèn lóe sáng. Nó nhận ra có điều gì bất thường liền nhắc nhở hắn nhưng hắn nói

"Chắc do em nhìn lầm thôi"

Sau đó, hai người cùng trở về mà không hay biết có một chuyện sắp xảy ra với họ.

Sáng hôm sau.

Đang ngủ ngon bỗng chuông điện thoại vang lên "Alo" Nó lập tức bật dậy "Chị chưa biết gì sao?" Giọng nói oanh vàng của Baekhyun vang lên

"Chuyện gì?" Nó nhăn mặt hỏi

"Trên mạng tràn đầy ảnh của chị và Suho hyung kia"

"Gì cơ." Nó hoảng hốt cúp điện thoại.

"Có chuyện gì sao" Hắn còn đang ngáy ngủ hé mắt hỏi

"Anh xem đi" Nó đưa điện thoại cho hắn "Thì kệ nó." Hắn tiếp tục ngủ

Nó nhanh chóng bật dậy thay đồ lái xe đến công ty *Cộc...cộc* "Vào đi" "Ba à! Chuyện của con và Suho....." Nó ngập ngừng "Không sao. Dù gì thì con và Suho cũng được nhiều fan ủng hộ. Đây là thời cơ tốt để hai đứa công khai tình cảm. Ta đã xác nhận tin đồn đó là sự thật rồi, không có gì đáng lo cả" Ba nó mỉm cười nói Nó thở phào, tiến đến phòng tập của STORM.

Vừa bước vào đã thấy Baekhyun và Hana đang nói chuyện với nhau. Nó đóng cửa phòng

tập lại nhanh chóng nói "Hai đứa cứ tiếp tục nói chuyện đi"

Ra khỏi phòng, nó đang loay hoay không biết đi đâu bỗng dưng cúp điện. Nó hoảng sợ, tay nắm chặt lại. Miệng liên tục kêu tên Baekhyun và Hana. Nó cố kìm nén không khóc nhưng lại không làm được.

Chân nó khụy xuống, nước mắt rơi xuống nền gạch lạnh buốt.

Thì bỗng, nó nghe tiếng giày của ai đó tiến lại gần chỗ mình.

Người đó ôm nó vào lòng thật chặt. Ngửi mùi bạc hà thoang thoảng nó đã nhận ra người đó là ai. "Không sao! Có anh ở đây rồi" Giọng nói trầm ấm của hần vang lên. Khoảng 1 phút sau hết cúp điện. Hần đỡ nó đứng lên.

"Cảm ơn" Nó nhỏ nhẹ nói.

Hần xoa đầu nó mỉm cười. "Anh chưa ăn gì sao?" Nó chợt nhớ rằng khi sáng vì quá vội nên quên không nấu đồ ăn cho hần "Chưa. Đi ăn thôi" Hần nắm lấy tay nó kéo đi

Sau đó hai người lại trở về phòng tập. Chuẩn bị cho lịch trình và SM Town Concert sắp tới. ---

----- 2 tháng sau STORM,EXO,RED VELVET,DBSK,SNSD,..... đang dợt sân khấu cho SM Town Concert.

Trong Concert đợt này, nó và hần sẽ cùng cover lại bài "Everytime we touch"

Đến bài hát của hai người fan ở dưới hò hét ầm ĩ, tay giơ cao banner có các dòng chữ "Sujin forever",..... hay poster hình nó và hần.

Khúc cuối còn có cảnh hôn của hần và nó. Nó nhìn các fan đang hò hét, ủng hộ hần và nó mà bất giác mỉm cười thật tươi. Tay vòng thành hình trái tim với fan.

Đến tối, mọi người lại trở về Seoul tiếp tục lịch trình của mình.

Được một tuần rảnh rỗi, hần đưa nó đi chơi khắp nơi. Thậm chí còn đăng hình nó lên cả instagram.

Nó không nói gì, chỉ mỉm cười hạnh phúc nhấn hình trái tim dưới bức ảnh hần đăng lên.

Các fan lại được dịp vui sướng khi "Thuyền sujin" đã "ra khơi" thành công.

Hôm nay vì lịch trình ít nên nó quyết định sẽ về nhà thật sớm. Nấu cho hần một bữa cơm thật

hoành tráng.

Vừa dọn ra bàn ăn xong thì chuông điện thoại của nó reng lên

"Alo"

"Sae Jin à! Hôm nay anh bận tiếp khách rồi. Em cứ ăn cơm trước đi không cần phải chờ anh đâu" "Nae" Mặt nó đen sầm lại

'Đồ Myeon xấu xa. Tại sao không nói sớm hơn chứ' Nó thăm trách Quay về phía hắn -----

-Nhà hàng

Hắn đang bàn về việc hợp tác cùng với tập đoàn SJ thay cho ba hắn.

Chủ tịch của tập đoàn SJ khi biết được tin người cùng hợp tác với tập đoàn của ông ta là một thiếu gia tài giỏi liền dắt con gái mình theo.

Hắn nhìn cô gái đó thăm đánh giá. Người cũng không tồi, toát ra khí chất cao sang, thanh lịch và quyến rũ nhưng qua cách ăn nói và cử điệu của cô ta hắn liền cảm thấy khinh tởm. Nhìn vào đã biết dạng người ăn chơi, đua đòi và cao ngạo.

Cả hai bên đang cùng ngồi trò chuyện bàn về một số chuyện làm ăn. Bỗng dưng người rót rượu không biết vô tình hay cố tình làm đổ rượu vào người hắn. "A! Tôi thành thật rất xin lỗi" Người kia liền lấy khăn giấy lau cho hắn

"Không sao" Hắn đứng dậy bước vào phòng vệ sinh

Hắn vừa quay lưng bước đi Minyoung-cô con gái của tập đoàn SJ liền dúi vào tay người rót rượu một cục tiền. Rồi phẩy tay tỏ ý đuổi người đó.

Sau đó chủ tịch SJ liền lấy trong túi một gói giấy trong đồ thứ gì đó vào ly rượu của hắn. Hai người nhìn nhau mỉm cười nham hiểm.

Một lúc sau hắn quay ra ngồi lại chỗ cũ lấy trong túi một bản hợp đồng đưa cho người đối diện.

"Cùng nâng ly trước đã" Minyoung tay giữ ly rượu mỉm cười Cả ba người cùng uống hết ly rượu.

Hắn nhìn về phía hợp đồng đang được đặt đối diện chủ tịch SJ. Ông ta chưa chịu ký. Gương mặt gian xảo nói

"Tôi sẽ ký bản hợp đồng này nếu cậu chịu lấy con gái tôi làm vợ"

Gương mặt hắn trở nên lạnh lùng, sắc bén đến lạ thường

"Vậy thì hủy hợp đồng này đi." Hắn lập tức đứng dậy giật phắt bản hợp đồng trên tay chủ tịch kia. Bỗng dưng vừa quay lưng bước được vài bước hắn cảm thấy chóng mặt, người nóng lên cảm giác như có hàng nghìn con kiến đang bò trên người hắn.

Cô tiểu thư Minyoung nhận thấy điều đó liền chạy lại nắm lấy tay hắn "Anh có sao không?" Cô ta nhỏ giọng hỏi

Hắn hất phăng tay của ả ta nhanh chóng bước ra khỏi nhà hàng tiến vào trong xe.

Vừa vào xe hắn liền cởi áo vest, tay nhanh chóng tháo đi 3 chiếc cúc trên áo sơ mi. Người lái xe nhận thấy điểm bất thường liền hỏi thăm

"Thiếu gia có sao không?" "Không sao. Anh mau chạy xe về nhà đi" Hắn gần như nổi điên lên nhưng cố kìm nén nói

-----Về nhà Vừa bước vào nhà hắn nhanh chóng đi vào phòng mình vận vò sen nước lạnh xối vào con người đang bốc lửa hừng hực của hắn. Bước khỏi phòng tắm hắn thay bộ đồ mát mẻ nhất thế nhưng trên người vẫn nóng nực và khó chịu. Miệng buông câu chửi thề: "Chết tiệt"

Không hiểu tại sao hắn lái tiến đến phòng nó. Định mở cửa thì lại phát hiện ra nó đã khóa cửa rồi. Vung chân đập mạnh cửa. Cánh cửa rớt xuống sàn nhà âm thanh thật chói tai.

"A" Nó giật mình tỉnh giấc la lên

Hắn tiến về phía nó "Su...Suho" Nó hoảng sợ nhìn đôi mắt đỏ ngầu của hắn

"Anh muốn em" Giọng hắn khàn đục nói liên lao về phía nó.

Đôi môi mọng đỏ của nó đã bị hắn ngấu nghiến đến nỗi sưng mọng. Bàn tay còn lại của hắn thò vào trong áo nó mà sờ soạn ,..... v.v (Mọi người tự hiểu vậy) Đây là lần đầu tiên nó thấy hắn như vậy nên rất sợ miệng không ngừng kêu tên hắn

"Suho... Suho à"

Nhưng nó không hề biết rằng tiếng nói của nó đã vô tình kích thích hắn.

-----Sáng hôm sau Hắn thức dậy nhìn sang bên cạnh thấy nó đang nằm ngủ mê mệt liền vỗ đầu mình vài cái miệng tiếp tục chửi thề

"Chết tiệt"

Mọi chuyện hồi hôm qua chợt ủa về. Ánh mắt hắn nổi lên lửa giận, hận không thể đem à Minyoung và ông Park (chủ tịch tập đoàn SJ) ra xé thành trăm mảnh.

Vội bật dậy làm vsn nhẹ nhàng mở cửa phòng xuống bếp làm đồ ăn sáng cho nó. Sau đó lại tự pha cho mình một ly cà phê vừa nhâm nhi vừa chờ nó tỉnh dậy.

Một lúc sau nó bước xuống, ngồi xuống bàn ăn. "Dậy rồi sao." Hắn mỉm cười nhìn nó hỏi

"Ừm. Nhờ phước đức của anh mà mém chút nữa đã hại tôi nằm liệt giường" Nó trách móc

"Ăn đi" Hắn không đề cập gì đến chuyện xảy ra ngày hôm qua chỉ đẩy đĩa thức ăn về phía nó.

Ăn xong, hắn cùng nó dọn dẹp định đi lên thay đồ để đến công ty luyện tập một chút nhưng thấy nó vẫn thản nhiên ngồi xem tivi liền ngạc nhiên hỏi

"Không đi làm sao?" "Đi làm cho người ta nhìn ngắm dấu vết anh gây ra sao. ?" Nó vẫn còn giận dỗi.

Hắn im lặng nhìn đôi môi sưng đỏ của nó đang chu lên, nhìn xuống xương quai xanh đã bị

bầm đi,... Hần cười nhếch mép tiến lại gần phía nó ghé miệng vào tai nó hỏi nhỏ "Tối nay muốn tiếp nữa không?" "Aix! Thật là... anh tránh xa tôi ra. Đồ dâm dăng" Mặt nó đỏ bừng lấy tay đẩy hần ra Hần không nói gì chỉ vòng tay ôm lấy vai nó "Anh không đi làm à?" Nó quay lại mặt đối mặt với hần "Không."

Đến chiều tối bỗng trên TV báo tin "Tập đoàn SJ bị sụp đổ do làm ăn trái phép" Hần nhìn trên màn hình TV liền mỉm cười nguy hiểm, vòng tay ôm chặt nó vào lòng mình

'Tính chơi tôi sao. Mấy người chỉ có đường chết mà thôi'

Nó nhìn màn hình tv rồi lại nhìn hần. Việc này là do hần làm sao?

Dạo này ít vote quá à. TT_TT VOTE CHO TUI ĐI MÀ

Ngoài trời tối đen như mực, mưa cứ thế mà trút xuống. Không khí hôm nay thật u buồn đến lạ thường.

Hần bước vào nhà người ướn sũng. "Myeon à! Anh mau lên phòng thay đồ đi" Nó tiến lại gần phía hần

Bỗng hần đẩy nó xuống sàn rít lên "Hóa ra ! Trước giờ cô đều là đang lừa dối tôi. Lee Sae Jin! Tôi sẽ không tha cho cô"

Nó chưa kịp tiêu hóa những gì hần nói khi đã tiêu hóa hết chợt phát giác mình đã nằm trên giường ngủ từ lúc nào.

Chiếc váy trắng của nó đã bị xé toạt. Hần cột tay của nó lên đầu giường, hai chân của nó bị buộc ở hai đầu cuối giường.

Hần trút bỏ bộ đồ ướn sũng nước mưa của mình lao vào nó điên cuồng như một dã thú.

Đến khi thân hình nó rã rời, tái nhợt hần mới hoảng hốt gạt những sợi tóc lòa xòa trước mặt nó mới hay rằng nó đã ngất từ lúc nào.

Đến sáng hôm sau, tỉnh dậy theo thói quen nó nhìn sang gối bên cạnh không thấy hần đâu trong lòng bỗng thấy trống vắng. Đứng dậy làm vsen thay một bộ đồ thật kín đáo che đi những dấu vết hôm qua hần đã tạo ra.

Vừa mở cửa liền thấy một tên vệ sĩ mặc đồ đen từ trên xuống dưới, thân hình lực lưỡng đứng gác ngay trước cửa phòng của nó.

"Tiểu thư! Cô có cần gì hãy nói với tôi nếu không có xin tiểu thư hãy trở về phòng của mình"

Nó nhếch mép, tiện chân đá vào người vệ sĩ. Vì là sức con gái và hai người vệ sĩ này khá giỏi võ nên phải vật lộn thật lâu nó mới đánh gục được hai tên vệ sĩ.

Chạy nhanh xuống nhà. Nó lập tức lấy điện thoại gọi một chiếc taxi chạy đến nhà Min.

Vừa vào nhà Min nó liền quay ra đằng sau lưng ngó tới ngó lui, Min cũng thắc mắc nhìn theo nó.

"Con điên này! Mà nhìn gì thế?"

"Lên phòng mày rồi tao kể cho biết" Mặt nó tái nhợt kéo Min đi

"....." Nó mặt xanh nhợt kể lại chuyện hôm qua và hồi này

"Trời! Gì ghê vậy." Min hoảng hốt la lên

"Be bé cái mồm lại giùm tao cái đi." Nó bịt mồm Min lại

"Mà... Tự nhiên anh ấy nói mày lừa dối anh ấy. Chuyện này có cái gì đó sai sai" Min mặt đầm chiêu suy nghĩ

"Tao nghĩ có ai đó kích động" Nó xoay điện thoại trong tay mặt lạnh lùng hắt đi

Sau đó, nó lại đến công ty luyện tập cùng STORM.

Đang luyện tập cùng nhóm thì EXO bước vào. Hân thấy nó liền bất ngờ còn nó gương mặt không biểu lộ cảm xúc nào gương mặt nhìn hân.

Hân kéo nó đi trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người.

"Giải thích" Giọng nói trầm ấm của hân vang lên

"Câu này em nói với anh mới đúng." Nó khoanh tay mặt đối mặt với hân

"Cô còn dám nói?" Mặt hân sậm lại, ánh mắt như một dòng biển nhấn chìm mọi thứ xung quanh kể cả nó. Nó chẳng thêm để ý đến hân quay lưng bước về phòng tập.

Đến chiều lại trở về nhà ngang nhiên tiến vào phòng làm việc của hân lục tung ngăn kéo.

"Đây rồi" Nó cầm sắp hình trong tay bỏ vào trong túi của mình trở về phòng ngủ.

Khóa cửa phòng lại nhanh chóng gỡ từng tấm hình ra xem. Mỉm cười nhếch mép "Ngu xuẩn"

Những tấm hình này kèm theo những câu chuyện ở đằng sau làm cho nó cảm thấy nực cười Tất cả chỉ là ảnh ghép, những câu chuyện không đúng sự thật vậy mà hân cũng tin sao? Nó nhắc điện thoại gọi cho một người nào đó. Tối hôm đó hân không về nhà. Nó mỉm cười chua xót dựa đầu vào cửa sổ mắt cứ nhìn ra cổng nhà đến lúc thiếp đi khi nào cũng không hay.

Hôm sau thức dậy vội vàng đến công ty lên phòng chủ tịch nhờ ba làm một chuyện.

Lập tức 1 tuần sau cô tiểu thư Minyoung được debut.

À ta sung sướng vì sắp được thoải mái quyến rũ Suho bởi tài năng của mình nhưng nào biết được sắp có một chuyện động trời xảy ra.

Trong 2 năm hoạt động, Minyoung liên tiếp có những scandal về việc hát nhép, lộ ảnh PTTM. Thế nhưng công ty hoàn toàn không thêm quan tâm, thậm chí cô ta còn bị mọi người trong công ty ghê lạnh trừ Suho.

Và ngày hôm đó, một ngày tồi tệ nhất của ả ta. Trên mạng đầy rẫy những hình ảnh cô ta trong bar, những hình ảnh mà cô ta đã ghép và những câu chuyện cô ta đã dựng lên về nó và những hình ảnh cô ta quyến rũ Suho được tung ra. Các fan của nó và Suho hay fan riêng của hai người và anti fan của Minyoung đều rất tức giận. Họ vào các trang mạng mà Minyoung sử dụng chửi rửa thậm tệ, khi cô ta đến công ty các fan ném trứng thối vào người cô,.....

Khi cô hát, các fan nhà khác đều lập tức tắt light stick. Vì không chịu đựng nổi ả ta đã chửi các người tham dự concert hay đăng hẳn một stt chửi những người đã chửi rửa cô trên trang cá nhân và nhiều chuyện khác nữa.

Tuy vậy những Scandal về cô lại nhiều hơn nữa, sự việc như thế cứ tiếp diễn. Đến khi tin cô ta rời khỏi SM sự việc mới lắng xuống. Ngày tung ảnh Minyoung quyến rũ Suho hay những câu chuyện cô ta đã dựng lên về nó. Nó rất lo sợ vì chuyện này liên quan đến Suho và có thể khiến Suho bị mất một lượng fan lớn thế nhưng sự việc này rất êm đềm.

Tối hôm đó định bụng sẽ đi siêu thị mua đồ về nấu cho hẳn một bữa ăn thật hoành tráng.

Dòng xe vừa ngừng lại nó nhanh chóng bước sang đường bên kia thế nhưng

Rầm *Két*

Tiếng va chạm vang lên thật lớn

Két *Rầm* -----

Nó hoảng hốt quay đầu lại. Một cảnh tượng kinh hoàng Chủ chó con đang thoi thóp nằm trong vũng máu đỏ thẫm. Lập tức chạy về phía đấy.

Tay ôm con chó vào lòng mắt nhòa đi. Đây chẳng phải là Mimi- chó cưng của nó sao?.

Nó bế Mimi khắp khểnh bước đi mặc kệ những ánh mắt đang nhìn mình khinh bỉ, kì dị.

Vừa vào nhà ba mẹ nó gần như đã ngã khụy xuống. "Sae Jin" Mẹ nhìn nó hốt hoảng la lên

"Tại sao con và Mimi lại ra nông nỗi này?" Ba nó chạy ra dìu nó vào nhà

Nó cố gắng kìm nén mặt tái nhợt kể lại chuyện đã xảy ra lúc nãy. "Lúc nãy có một cô gái đến tìm mẹ và nói rằng con nhờ cô ta đến để chờ Mimi đi thăm con. Cô ta còn nói rằng con và cô ta là bạn thân thiết với nhau." Mẹ nắm chặt tay nó "Mẹ có nhớ dáng người cô ta như thế nào không?" Nó nắm chặt tay lại, cố kìm nén cơn giận "A! Cô ta để tóc ngắn đến vai nhuộm màu xám,"

"Con biết đó là ai rồi. Con chào ba mẹ" Nó giao Mimi cho cô người hầu gần đó nhanh chóng chạy về nhà mình.

Bước vào nhà nó như người mất hồn cứ nhăm thẳng về phía cầu thang mà tiến tới không thêm để ý đến hẳn. Đang đi bỗng nó va đầu vào lồng ngực hẳn

"Sae Jin! Chính em là người đã gây ra mọi chuyện cho Minyoung phải không?" "Phải thì sao mà không phải thì sao?" Nó lạnh nhạt dùng tay đẩy hẳn sang một bên tiếp tục bước đến cầu thang

Hắn bất giác nhìn xuống bàn tay mình. "Là máu sao?" Chau mày lại hẳn lập tức chạy đến phòng nó.

"Sae Jin! Em bị thương ở đâu sao?" Hẳn nắm chặt lấy vai nó ánh mắt sắc bén lạ thường "Tôi không bị gì hết! Anh để tôi yên" Nó gạt phắt tay. Đứng dậy bước đến phòng tắm đóng cửa thật mạnh.

Hắn ngồi phịch xuống giường tay ôm đầu

'Chuyện quái gì đang xảy ra thế này'

Nó bước ra ánh mắt đảo quanh căn phòng. Hẳn đi thật sao?

Thở dài một hơi. Cửa phòng mở ra, hần bưng một khay thức ăn bước vào đặt lên bàn.
"Em ăn đi. Tôi đi ra ngoài một lát." Hần vội vàng quay lưng đi.

-----Tiệm cà phê "A! Em ở đây nè hyung" Baekhyun thấy tay miệng nói lớn Hần bước đến ngồi xuống ghế kể lại sự việc vừa rồi.

"Mimi của chị Sae Jin đã.... đã...." Baekhyun lấp bắp, ánh mắt chứa đầy sự đau thương
"Anh hiểu rồi. Cảm ơn em!" Tường tượng lại bộ dạng của nó hần đã hiểu ra toàn bộ sự việc nhưng hần chỉ là đang thắc mắc là ai đã gây ra chuyện đó. Cả ngày nó bận rộn làm sao có thời gian để sang nhà ba mẹ đưa Mimi đi dạo chứ. "Em biết ai là người gây ra mà phải không?"

"Em....em! Là... là Minyoung" Baekhyun ái ngại nhìn hần.

Lập tức hần đứng phắt dậy, ánh mắt chuyển hồi liên tục khiến người đối diện cảm thấy ngột ngạt. Khó có thể nắm bắt được hần đang nghĩ gì.

"Cảm ơn ! Hyung sẽ trả ơn cho em sau" Hần nói rồi quay lưng đi đến một nơi.

----- "Minyoung! Cô muốn chết sao?" Hần lạnh lùng nhìn người đối diện

"Anh...anh nói gì vậy? Em không hiểu gì hết!" Minyoung cố tỏ ra mình không biết gì nhưng càng làm như vậy hần càng chắc chắn chuyện ả ta gây ra là sự thật.

Một vệ sĩ từ đằng sau đưa cho hần một con dao.

Minyoung nhìn ánh bạc của con dao bỗng dưng hoảng hốt miệng hét lên "Cứu tôi với."

"Cô có la đến chết cũng chẳng có ai đến cứu cô được đâu." Hần đưa chiếc dao cho tên vệ sĩ đằng sau lưng Minyoung.

"Thực hiện nhanh, gọn , lẹ." Hần bước ra ngoài căn phòng bỗng trở nên u ám, lạnh lẽ đến sợ. Cửa phòng vừa đóng lại lập tức vang lên giọng hét thảm thiết của ai đó kèm thêm mùi máu tanh nồng. Hần bước lên xe, rút trong túi một chiếc khăn cần thận lau đi những vết dơ trên tay của mình.

Về đến nhà cũng đã là 9 giờ tối, nhẹ nhàng mở cửa phòng nó. Nhìn bóng dáng nhỏ bé đang cuộn mình trong chăn bao nhiêu căng thẳng, tức giận đều biến đi hết.

"Tôi sẽ bảo vệ em." Hần hôn nhẹ lên mái tóc của nó nói khẽ.

Tay lau đi những giọt nước mắt trên mặt nó.

1 tháng trôi qua

-----Bàn ăn

Oẹ,ọe Nó đang ngồi ăn bỗng đứng phắt dậy chạy nhanh vào phòng vệ sinh

Hần hoảng hốt chạy theo, vượt lưng nó "Có sao không? Anh chờ em đi bệnh viện nhé."

Nó im lặng lên phòng thay đồ tính mở cửa nhà thì
"Anh đưa em đi" Hấn chạy lại chắn trước mặt nó "Không cần đâu." Nó lách sang một bên
Giọng nói này vẫn nhẹ nhàng nhưng sao lại xa cách đến thế chứ
"Vậy anh cùng đi với em" Hấn ngoan cố nắm lấy cổ tay nó "Anh... Thôi được rồi" Nó thở dài.
Người đàn ông này đã sắp làm cha rồi mà còn trẻ con quá mất. Thế là cả hai tay trong tay Đi
BỘ đến bệnh viện. ----- "Bệnh nhân Lee Sae Jin đã có thai được 1 tháng. Thai
nhi rất khỏe, bệnh nhân nên ăn uống đầy đủ các chất dinh dưỡng và hãy đến bệnh viện
khám định kỳ mỗi tháng để theo dõi tình hình của thai nhi." Bác sĩ ôn tồn nói
"Vâng ạ! Cảm ơn bác sĩ" Nó mỉm cười
Cả hai đứng dậy cùng nhau đi bộ về.
Khi người chồng hay tin vợ mình có thai sẽ rất vui vẻ và hớn hờ và người vợ cũng vậy.
Nhưng nó với hấn là những người rất kì dị. Gương mặt thậm chí chả có cảm xúc nào.

Cả hai người đều toát ra một hàn khí lạnh đến phát sợ nhưng mọi người đâu biết rằng khi về
nhà họ sẽ như thế nào.

Vừa vào nhà cả hai đã la lên vui sướng. Không khí như ấm áp hơn. Nó nở một nụ cười, nụ
cười thật nhất từ ngày Mimi chết. Và kể từ ngày hôm đó hấn không cho nó làm gì cả. Ngay
cả đến công ty để luyện tập cũng không.

Oops! This image does not follow our content guidelines. To continue publishing, please
remove it or upload a different image.

"Anh à! Em muốn đến công ty" Nó quàng tay qua cổ hần nũng nịu
"Không!" Sắc mặt hần không thay đổi phũ phàng nói
"Đi mà.... Đi...đi...đi" Nó vẫn kiên trì ngọt ngào nói
"Không là không" Hần có hơi khựng lại nhưng vẫn kiên quyết
Thoáng qua cũng đã 9 tháng rồi sao? Nhanh thật
Và hôm nay là một ngày thật hạnh phúc của nó và hần.
Oe oe Bảo bối cất tiếng khóc chào đời đầu tiên
Bế bảo bối trên tay nó mỉm cười hạnh phúc. Bảo bối thật giống ba nó.
Cô y tá ra ngoài thông báo tin cho mọi người.
Một lúc sau nó được chuyển về phòng bệnh mọi người từng người vào thăm nó.

Được một lúc mọi người cũng phải về vì bận công việc. Chỉ còn lại hần và mẹ nó "Suho à!
Con đã ở đây từ tối hôm qua rồi. Con về nhà nghỉ ngơi đi để mẹ chăm cho Jin là được rồi"
Mẹ nó quay sang nói với hần
"Dạ thôi ạ! Mẹ cứ về đi, đừng lo cho con. Con khỏe lắm" Hần cười tay gồng lại ý là đang
khoe cơ bắp
"Cái thằng này! Thôi được rồi, mẹ về nhé. Chiều mẹ vào sau." Mẹ nó mỉm cười nói sau đó
quay lưng bước ra khỏi phòng.

Mẹ vừa đi về cũng là lúc nó tỉnh dậy. "Dậy rồi sao?" Hần vuốt tóc nó dịu dàng hỏi Nó chỉ khẽ
gật đầu. Khuôn mặt thể hiện sự mệt mỏi nhưng không kém phần hạnh phúc. Hần bế bảo bối
lên tiếng về phía giường của nó, đặt vào lòng nó.

Nó nhận lấy bảo bối mỉm cười khẽ vuốt má bảo bối
"Em muốn đặt tên con mình là gì?" Hần nhìn bảo bối mỉm cười
"Em muốn anh đặt tên cho bảo bối cơ." Nó nũng nịu nói
"Làm mẹ rồi mà còn như vậy nữa" Hần phì cười dí nhẹ tay vào trán nó
Im lặng ngẫm nghĩ một lúc lâu hần lên tiếng "Kim Jung Jin đi! Được không?" Đây là tên hần
ghép từ tên hần và nó.
Nó không nói gì chỉ giơ ngón tay cái lên

Hần mỉm cười nheo nhẹ mũi nó.

-----1 tuần Nó đang cùng mẹ sắp xếp đồ quay trở về nhà. Vừa bước ra khỏi bệnh
viện, nó mỉm cười thật tươi "Oa! Thoải mái quá đi"
"Đi nhanh lên đi cô nương" Hần từ đầu xuất hiện thù lù Nó giật mình mém chút nữa là làm
Jung Jin ngã Một lúc sau cả 3 người cũng ổn định chỗ ngồi chuẩn bị đi về Hần đưa mẹ nó về

trước rồi mới về nhà

Vào đến nhà. Nó cẩn thận đặt Jung Jin vào nôi, định buột tóc lên để vào bếp nấu ăn "Đi đâu?" Hấn nghiêm giọng hỏi

"Đi nấu ăn chứ đi đâu?" Nó nhường mày nhìn hấn không chút sợ sệt

"Ngồi yên đi" Hấn kéo tay nó lại ghế sofa nhấn nó ngồi xuống

"Nhịn đói sao?" Nó ngây ngốc nhìn hấn hỏi "Anh nấu." Hấn xắn tay áo chân bước xuống bếp

Oops! This image does not follow our content guidelines. To continue publishing, please remove it or upload a different image.

Nó thờ dãi quay sang nôi nhìn Jung Jin rồi lại nhìn hấn.

Oe oe Nó bế Jung Jin lên phòng mình để cho con bú.

Một lúc sau lại bế Jung Jin xuống nhà. Đặt Jung Jin vào nôi, đắp chăn lại cho bảo bối.

Nó rón rén đi xuống bếp vòng tay ôm chặt lấy hấn. Dụi đầu vào tấm lưng ấm áp ấy

Hấn bất ngờ, tim đập loạn xạ nhưng vẫn cố giữ bình tĩnh quay người lại

"Đi ra kia đi" "Không muốn" Nó khoanh tay lại ,bướng bỉnh nói

Hấn im lặng cúi người xuống nhắc con người nhỏ bé trước mặt lên chân bước đến phòng khách.

"NHỆ NHÀNG" thả nó xuống ghế sofa.

Phũ phàng quay lưng đi xuống bếp
"Cái đồ đáng ghét, vô duyên,...." Nó gào lên
"Em nói gì ?" Hấn bất chợt quay lại khiến nó giật mình
"Em có nói gì đâu. Em đang nói chuyện với Sung Jin mà" Nó cười giả lả cố quay đi né ánh nhìn của hấn
Hấn im lặng, lẳng lặng quay đi
Nó thở phào nhẹ nhõm.
Ngồi một lúc thấy chán nản tay vợ lấy điện thoại xem các tin tức trên mạng. Trong khoảng thời gian mang bầu hấn không cho nó lên mạng, còn tịch thu cả điện thoại của nó nữa cơ.

Nó lướt một hồi thấy tin tức về việc nó ngừng hoạt động và rời khỏi nhóm STORM.
Các nine phản ứng rất kịch liệt. Đa số fan đều hỏi lý do tại sao và có những fan không muốn nó rời khỏi nhóm. Trên instagram của nó tràn ngập những bình luận #OT8.
Nó mỉm cười, tắt điện thoại quăng sang một bên. Hấn gọi nói xuống ăn cơm.
Cả hai cùng trò chuyện và ăn cơm.

Tình yêu chỉ cần như vậy thôi !
Thời gian trôi qua thật nhanh! Mới thoáng đây mà đã đến thôi nôi của JungJin.

Nó cùng mọi người đang tất bật chuẩn bị. Tất cả mọi thứ đều xong xuôi hết, nó nhờ hấn lên bế Jung Jin xuống.
Tiệc đang diễn ra rất vui vẻ bỗng nó hoảng hốt gọi tên hấn thật lớn.
"Suho....Suho à"
Hấn đang tiếp khách nên không nghe được tiếng gọi của nó.

Gọi mãi mà không thấy hấn trả lời nó liền chạy xuống nhà tìm hấn, kéo hấn vào nhà nói:
"Jung....Jung....Jin biến mất rồi!" Mặt nó tái nhợt "Gì cơ?" Tai hấn lùng bùng mặt dần tái đi
Buổi tiệc lập tức ngừng lại.
Khách đều về hết chỉ còn lại EXO,Min và ba mẹ nó và hấn.
"Lúc này con đang bế Jung Jin thì thằng bé cự nự, khóc ré lên. Biết thằng bé đã đói và buồn ngủ nên con bế Jung Jin lên lầu cho thằng bé uống sữa và ngủ.Lúc đi lên lầu để xem thằng bé thức chưa thì lại không thấy Jung Jin ở đâu cả" Nó cúi mặt xuống che dấu đi hàng nước mắt của mình"
"Ai có thể vào phòng thằng bé chứ?" Baekhyun thắc mắc mặt có vẻ dăm chiêu
Im lặng một hồi lâu hấn lên tiếng
"Trong ba người Wendy, Bona, Minyoung chỉ có thể trong ba người đó" Giọng hấn có phần tức giận. "Ba sẽ cho người đi tìm thằng bé" Ba nó nói, cùng mẹ nó đứng dậy chuẩn bị đi về.

Ba mẹ hấn không nói gì, cũng đứng dậy đi về. Không phải là họ không muốn giúp nó mà họ

biết rằng con trai họ sẽ có cách giải quyết.

Không khí trong nhà dần trở nên u ám, trầm lặng. Chanyeol, Baekhyun thường ngày nói 6át nhiều nhưng hôm nay cũng im lặng đến mức lạ thường.

Nó không kìm được những dòng nước mắt của mình miệng nói
"Tất cả là tại em. Em không chịu để ý đến thằng, không chịu ở cùng thằng bé" "Không phải do em đâu Sae Jin à!" Xiumin nhìn nó khóc, tim bỗng nhói một chút. Dù gì cũng đã từng quen nhau 1 thời gian dài, nói quên làm sao có thể quên liền được chứ.

Hắn im lặng vươn tay rút một tờ khăn giấy đưa cho nó. Sau đó nói "Xiumin Hyung và mấy đứa chắc cũng mệt rồi. Mọi người về nghỉ đi. Sehun ! Nhớ đưa Min về cẩn thận"
Mọi người lúc đầu ai cũng muốn ở lại cùng hắn giải quyết nhưng lúc sau cũng phải đi về vì chủ nhà ra sức đuổi không thương tiếc.

Chỉ còn lại nó và hắn. "Nín đi! Em khóc xấu lắm đó" Hắn đưa tay lau đi giọt nước mắt vương trên má nó.

"Em không có tâm trạng để đùa đâu" Nó nhăn mặt "Không đùa nữa. Đi lên phòng thôi" Hắn dìu nó lên phòng

Chờ nó ngủ rồi, hắn lặng lẽ đến phòng làm việc.

Lòng hắn cũng đang rối bời.

Một ý nghĩ xoẹt qua đầu hắn nhanh chóng vợ lấy điện thoại gọi cho một ai đó

"....."

"Điều tra xem ai là người làm điều này"

"....."

Oops! This image does not follow our content guidelines. To continue publishing, please remove it or upload a different image.

Vừa nhận cuộc điện thoại xong hần vợ vội lấy chiếc áo khoác gần đấy khoác vào người đang định xuống cầu thang chợt hần khựng lại.

Chân tiến về phòng của nó và hần, khẽ mở cửa thấy nó đang mệt mỏi thiếp đi hần nhẹ nhàng đặt lên trán nó một nụ hôn sau đó mới an tâm quay lưng đi.

Khu phố XYZ, đường ABC-NHÀ KHO ABCDXYZ "Anh ta đến chưa?" Giọng ai đó vang lên "Dạ chưa ạ!"

ẦM Cánh cửa nhà kho mở tung ra

"Hahaha!Cuối cùng thì anh cũng đến rồi sao?"

"Bona! Cô ăn gan trời hay sao? Tôi đã tha cho cô một lần bây giờ xem như cô không biết điều lại một lần nữa đâm đầu vào chỗ chết?" Giọng hần không cao không thấp, gương mặt không biểu hiện một chút sợ sệt nhưng mày nhìn thẳng vào con người đang đứng đối diện mình.

Bona cười một cách mang rợ, điên dại "Anh khiến gia đình tôi táng gia bại sản, khuôn mặt tôi trở nên biến dạng mọi người nhìn thấy đều hoảng sợ bỏ chạy, khiến tôi sống không bằng chết. Hôm nay tôi sẽ nhất định sẽ trả thù." Bona nói lớn "Vậy thì cô cũng có khác gì tôi sao? Cô 5 lần 7 lượt cố gắng hại chết Sae Jin cô còn dám nói?. Không nói nhiều nữa! Mau giao con trai cho tôi, nếu không cô đừng có trách." Hần nghiêm giọng nói

"Được thôi!" Bona đưa tay ra dấu lập tức những người đằng sau lao tới.

Nhưng không hề hấn gì với hần, chỉ trong vòng 1 phút những tên đó đã nằm liệt dưới mặt sàn. Bona vẫn bình tĩnh bế Jung Jin đến trước mắt hần. Sau đó ả ta đặt Jung Jin xuống giữa vòng tròn. Bona lấy một que diêm ném vào vòng tròn ấy, lập tức lửa bùng lên.

Oe oe Tiếng khóc của Jung Jin vang lên Hần đưa mắt nhìn đám người đằng sau mình.

Một tên hiệu ý hần liền chạy ra ngoài làm gì đó. Chưa đầy 1s sau đã có một đám người ủa vào. Đó là cảnh sát.

Đám lửa nhanh chóng được dập tắt. Hần nhanh chóng chạy đến bế Jung Jin lên. Thằng bé nhận được hơi ấm của ba liền nín khóc.

Vì đám lửa nhanh chóng được dập tắt nên Jung Jin không bị thương gì nhiều nhưng hần vẫn bế Jung Jin đến bệnh viện để kiểm tra.

Bona bị bắt về đồn cảnh sát và phải ở tù chung thân,...

Sau khi đưa Jung Jin đi bệnh viện. Hần trở về nhà thì đã thấy nó đang ngồi ở ghế sofa, tay cứ bấm điện thoại hình như để gọi cho ai đó, mặt có vẻ rất lo lắng.

Hắn bế Jung Jin nhẹ nhàng bước đến đằng sau lưng nó, Jung Jin nghịch ngợm đưa tay lên đầu nó

Nó giật mình quay lại nhìn thấy hắn đang bế Jung Jin mỉm cười dịu dàng liền bật khóc.

Dang tay ôm lấy Jung Jin

Hắn ồm lấy vai nó miệng nói nhỏ "Nín đi."

Sau 1 phút sau nó nín hẳn, miệng mỉm cười nhìn bảo bối và hắn. "Là ai làm chuyện này?"

Nó cẩn thận đặt Jung Jin vào nôi

"Bona" Hắn đưa tay lau đi nước mắt vương trên má nó

Nó im lặng, ánh mắt ánh lên sự tức giận.

"Tôi đã nể tình chị em nên tha cho cô 1 lần. Bây giờ cô tự mình đâm đầu vào chỗ chết. Ngu ngốc!!!"

-----PR-----

Hiện tại thì mình đang ra một truyện mới. Mong các bạn ủng hộ!

Truyện : [Fanfiction girl-Xiumin] Yêu từ bao giờ!

Cảm ơn rất nhiều ^_^ !!!

Thoáng qua, Jung Jin cũng đã 3 tuổi rồi sao? Nhanh thật.

Nó cùng hắn đưa Jung Jin đến nhà trẻ rồi mới đến công ty.

Hôm nay là ngày đầu tiên nó quay trở lại làm việc. Nhưng lần này chỉ còn một mình nó mà thôi, nó bây giờ đã không còn là thành viên của nhóm STORM nữa rồi.

Nó và hắn mỗi người một hướng. Nó đến phòng chủ tịch còn hắn thì đến phòng tập.

"Con chào ba" Nó cung kính gập 90 độ chào ba

"Con đến rồi sao. Ngồi xuống đi" "Tháng 3 con sẽ debut với tư cách là ca sĩ solo. Quản lý của con sẽ là anh Jong Hyun" Ba nó điềm đậm nói

"Vâng. Chào anh" Nó đứng dậy cúi chào quản lý "Chào em." Jong Hyun mỉm cười "Thôi được rồi! Hai đứa đi đi" Ba nó nhìn Jong Hyun và nó

"Con chào ba" Nó bước ra cửa "Chào chủ tịch" Jong Hyun cúi đầu chào sau đó cùng nó đi ra ngoài

Vừa bước ra khỏi phòng chủ tịch nó đã gặp hắn.

Nó lơ hắn kéo tay anh Jong Hyun đi vào thang máy.

-----Tầng 3

"Phòng tập của em ở đây này" Anh Jong Hyun bước đến trước cửa phòng tập

Nó không nói gì chỉ mỉm cười bước đến mở cửa vào trong. Nhìn mặt nó có vẻ rất bình thản nhưng bên trong thật sự KHÔNG ỔN CHÚT NÀO

'Aix! Trước phòng tập của EXO sao? Ba thật là biết trêu người mà'

Nó vừa chọc giận hần bây giờ phòng tập lại sắp xếp đối diện nhau.

Bước vào phòng tập nó đã thấy một người đứng ở đó sẵn.

"Đây là anh Kim Tae Woo là biên đạo nhảy đồng thời cũng là người nhảy chính với em trong bài mới" Anh Hyun giới thiệu "Chào cậu" Nó cúi đầu mỉm cười chào.

Người kia cũng cúi đầu chào mỉm cười.

Sau màn chào hỏi cả hai người bắt đầu vào công việc.

Nó chăm chỉ tập luyện mãi đến chiều mới về. Vừa bước xuống gara đã thấy hần đứng dựa vào xe chờ mình.

Nó mỉm cười tiến lại gần. Tưởng rằng người kia sẽ dịu dàng hỏi thăm mình nhưng không.

Hần im lặng không nói gì chỉ bước vào xe, nó đã hiểu ra sự việc ngoan ngoãn im lặng ngồi kế hần.

Hần lái xe đến nhà trẻ.

Nó định bước xuống đón con nhưng hần lại ngăn nó lại

"Để anh đi cho"

Một lát sau hần bế Jung Jin trên tay bước đưa cho nó rồi mới bước lên xe.

Nó dịu dàng hỏi con "Jung Jin của mẹ đi học có ngoan không?" "Có ạ" Jung Jin ngoan ngoãn cầm chiếc bánh trên tay vừa ăn vừa trả lời

Nó không nói gì nữa.

-----Về đến nhà

Nó thả Jung Jin vào nhà banh mini sau đó nhanh chóng tiến về nhà bếp vừa đi vừa búi tóc lên cao.

Trong lúc nó nấu cơm thì hần cùng chơi với Jung Jin.

Nó nhìn ra thấy hai cha con đang đùa giỡn cùng nhau, bất giác mỉm cười hạnh phúc.

Dọn cơm xong.

"Suho à! Ăn cơm thôi" Nó gọi với lên

Hần vẫn im lặng bế con xuống đặt vào ghế.

Ăn cơm xong. Hần phụ nó dọn dẹp.

Sau đó nó tắm cho Jung Jin, chuẩn bị đồ cho con đi học.

Nghỉ ngơi một chút chờ hần tắm xong nó mới tắm.

-----Tắm xong

Nó bước ra, trên người mặc một chiếc váy ngủ mỏng màu đen.

Hần nhìn sang bên giường kia thấy Jung Jin đã ngủ say.

Lập tức đứng dậy tiến về phía nó tay ôm chặt lấy nó bế nó lên giường.

Nó hoảng hốt la lên

"Suho a"

Nhưng nó không biết nó đã vô tình kích thích hần "Dám chọc giận anh sao? Không dễ đâu"

V.v.mây.mây

Nó bây giờ rất hối hận vì đã chọc giận hần. Lần sau nhất định sẽ không bao giờ làm như vậy nữa!

Trên mạng đây những tin tức

"EXO sẽ tung MV cuối cùng trước khi tạm ngừng hoạt động 5 năm".

Khi EXO tung MV mới xong, nó cũng sẽ tung MV debut của mình.

Vì tất bật cho lịch trình nên thời gian gặp mặt của hần và nó ít đi hần.

Đến khi trước một ngày hần chuẩn bị đi nghỉ vụ nó mới có được một ngày rảnh rỗi.

----Tối hôm đó

"Ngày mai mấy giờ anh phải đi?" Nó vừa cầm ly ca phê đưa cho hần vừa hỏi

"9 giờ sáng" Hần nhận lấy ly ca phê mỉm cười dịu dàng nói

Nó im lặng. Bỗng nó vòng tay ôm lấy hần khiến hần có chút bất ngờ.

Cứ như vậy gần 1 phút, nó mới chịu buông hần ra đi đến ghế đối diện.

"Sae Jin à! Hãy đợi anh nhé." Hần tiến đến trước mặt nó đặt lên nôi nó một nụ hôn nhẹ nhàng nhưng chất chứa biết bao cảm xúc.

Hần lấy trong túi một cái hộp hình trái tim màu đỏ đưa cho nó. Nó mở ra, đó là dây chuyền bằng bạc. Mặt hình dây chuyền là một ổ khóa hình trái tim nhỏ. "Anh đeo cho em nhé!" Hần nói nhỏ

"Vâng"

Thật dịu dàng đeo sợi dây chuyền cho nó, hần mỉm cười.

"Khi nào anh trở về, anh sẽ là người mở trái tim đó. Em sẽ thấy một bất ngờ." Hần chỉ vào mặt dây chuyền của nó.

Nó nhìn cổ hần, hần đeo một sợi dây chuyền bằng bạc giống nó nhưng mặt dây chuyền là một chìa khóa. "Anh sẽ dùng cái đó mở ra khi trở về đúng chứ?" Nó chỉ vào mặt dây chuyền của hần

Hần im lặng không nói gì chỉ mỉm cười, ôm chặt lấy nó.

"Em nhất định phải đợi anh!"

Kể từ ngày hần đi nghỉ vụ quân sự nó cố gắng làm mình bận rộn hơn.

Sáng thì đưa con đi học rồi lại đến công ty tập nhảy, hát,... Đến chiều lại đón con về, cho con

ăn uống, tắm rửa cho con, dạy con học chữ. Tối thì lại cho con đi ngủ, dọn dẹp quần áo,...
Nó cố gắng làm mình trở nên bận rộn để không có nghĩ đến hân nữa.

Hôm nay là ngày nó tung MV solo đầu tiên của mình.
Vừa mới 1 ngày mà đã có hơn 3.057.893 lượt xem.

Các fan rất ủng hộ, đa số những bình luận toàn là khen ngợi.
Hình tượng trong đợt này của nó là một cô gái ngọt ngào, dễ thương, trong sáng để phù hợp
với bài hát ballad.
Tuy vậy, nó hơi buồn vì đợt debut này không còn có một người đặc biệt nào đó cổ vũ nó nữa
.

-----1 năm trôi qua
Những chờ đợi của nó, những tâm tư mà hôm nay nó đã kìm nén bấy lâu cuối cùng hôm nay
cũng được giải tỏa.
Hôm nay là ngày hân trở về.

Vì vậy nó quyết định sẽ nấu một bữa ăn hoành tráng. Trên đường đi bộ đến siêu thị.

Bỗng có một chiếc xe lao về phía nó với tốc độ kinh ngạc
Két *Rầm*

Thân người nhỏ bé của nó nằm thoi thóp trong vũng máu đỏ thẫm.

remove it or upload a different image.

Nó đã được đưa vào bệnh viện nhưng.....

Hắn vừa về đến sân bay đã nhận được một cuộc gọi từ bệnh viện, tức tốc chạy đến.

Cảnh tượng bây giờ thật u trầm. Hắn đứng trước cửa phòng cấp cứu, hắn đã chờ 1 tiếng rồi nhưng vẫn chưa thấy bác sĩ bước ra. Một hồi lâu sau đèn phòng cấp cứu cũng tắt, bác sĩ bước ra.

"Cô ấy sao rồi bác sĩ?" Hắn lao tới hỏi bác sĩ

Nhưng đáp lại chỉ là một sự im lặng và cái lắc đầu của bác sĩ.

Tim hắn như có hàng ngàn nhát dao đâm vào.

Tại sao chứ? Tại sao ông trời lại cướp người con gái mà hắn yêu thương nhất đi chứ?

Hắn thất thần bước vào phòng cấp cứu.

Bàn tay run rẩy kéo cái khăn che xuống.

Hắn quỳ xuống sàn nhà lạnh như băng, lạnh lẽo như trái tim của hắn bây giờ.

Nắm lấy bàn tay lạnh toát của nó hắn gục xuống.

Những giọt nước mắt cứ lăn dài trên gương mặt tuần tú của hắn. "Sae Jin à! Tại sao chứ?"

Hắn nghẹn ngào nói Cứ như thế 1 phút, 30 phút, 1 tiếng trôi qua.

Gia đình nó, hắn và một số thành viên của EXO và Min đã đến.

Nhìn thấy cảnh hắn đang khóc nức nở bên cạnh nó ai cũng xót thương. Tại sao ông trời lại khiến hai người ra nông nỗi này chứ

Ba mẹ nó, hắn bước đến bên cạnh hắn. Ba nó diu hắn đứng dậy. Hắn lấy tay lau đi những giọt nước mắt, gương mặt trở nên lạnh lùng.

Hắn đã cố mạnh mẽ nhưng vẫn không giấu được nỗi đau xót ở đáy mắt mình.

Hắn xoay đầu lại cúi chào ba mẹ nó và hắn, rồi lại bước đi chệnh choạng ra khỏi bệnh viện. Đến ngày tang lễ của nó, hắn chỉ đến một lúc để thắp nhang cho nó sau đó lại biến mất.

Jung Jin hắn gửi sang nhà ba mẹ mình nhờ ba mẹ chăm sóc cho thằng bé một thời gian.

Còn về hắn, mọi người chỉ thấy hắn xuất hiện đúng 1 lần vào tang lễ của nó. Còn sau đó thì hắn gần như biến mất hoàn toàn.

Nhưng không ai hay biết rằng hắn đã giam mình trong nhà, không thèm ăn uống chỉ trừ một người-Xiumin.

"Suho à! Ăn một chút đi" Xiumin đưa khay đồ ăn cho hắn

"Hyung cứ kệ em" Hần nói, giọng run lên

Sau một hồi lâu thúc giục hần ăn nhưng kết quả vẫn vậy. Xiumin không kim được mà ném cả khay đồ ăn xuống đất.

Tay xốc lấy cổ áo của hần nói lớn

"Em tưởng chỉ mình em đau khổ thôi hay sao? Em tưởng cứ tự nhốt mình trong phòng không ăn không uống là những việc đã xảy ra có thể biến mất hết sao?. Mọi người khi biết được tin em tự nhốt mình trong phòng không ăn uống đã lo lắng cho em như thế nào em có biết không?. Em nên nhớ là em còn Jung Jin- em cần phải sống để dạy dỗ, chăm sóc cho thành bé."

Hần im lặng suy nghĩ về những điều Xiumin nói. Phải! Hần cần sống để dạy dỗ, chăm sóc và bảo vệ cho Jung Jin. Còn về sự việc của nó hần sẽ cố gắng kìm nén lại,.....

Thấy gương mặt hần dần ổn định lại, Xiumin mới buông tay ra khỏi cổ áo hần.

Hần vội nói lời cảm ơn anh, vớ lấy chiếc áo khoác chạy ra khỏi nhà chạy đến một nơi nào đó.
----- "Nói! Là ai đã thuê mày làm chuyện này?" "....." "....." "Là....là cô
We...Wen...Wendy"

Oops! This image does not follow our content guidelines. To continue publishing, please remove it or upload a different image.

Hần tức tốc chạy đến một căn biệt thự.

Những tên vệ sĩ của hắn đang vây quây một người.
Khi thấy hắn bước vào, lập tức tản ra "Nói! Là ai đã thuê mày làm chuyện này?" Hắn tiến đến trước mặt người kia tay dứt vào túi quần, giọng ngữ lạnh lùng có phần giận dữ
Người kia vẫn ngoan cố không chịu khai ra.
Chờ đến lần thứ 3 hắn không thể kìm nén sự tức giận nổi lên quát lớn "Mẹ kiếp! Giờ mày có nói không ? Hay là muốn chết"
Vừa dứt câu, tên vệ sĩ từ đằng sau tiến lại gần đưa cho hắn một khẩu súng.

Người kia mặt tái mét liền lắp bắp nói
"Là...là cô We...Wen...Wendy" "Tốt" Hắn nhieu mày nói

Tay đưa khẩu súng cho tên vệ sĩ đằng sau lưng mình.

Người kia tưởng mình được thả liền thở phào nhẹ nhõm thế nhưng không
Một tiếng nổ vang lên rung động cả một căn nhà.
Tên vệ sĩ không chần chừ nhắm thẳng vào đầu người kia mà bắn.
"Đi tìm cô ta" Mặt hắn vẫn điềm tĩnh, thong thả ngồi trên chiếc ghế sofa đối diện đó.
Một lúc sau. Không gian yên tĩnh đã bị phá tan bởi giọng la của một người
"Buông tôi ra! Mấy người là ai vậy hả?"

Wendy bị ném thẳng xuống sàn nhà ngay trước mặt hắn.
"Chào! Lâu rồi không gặp" Hắn không thèm nhìn ả ta, hai tay khoanh trước ngực nhắm mắt nói "Su..Suho" Wendy lắp bắp, mặt đã thoáng chốc chuyển sang tái mét, giọng run sợ.
"Vào vấn đề chính luôn đi: Nợ máu thì phải trả bằng máu" Hắn nói vồn vện một câu, lạnh lùng đứng phắt dậy quay lưng đi.

Lúc hắn vừa leo lên xe đi cũng là lúc Wendy bị những tên vệ sĩ lôi đi một nơi nào đó. 1 tiếng sau. *Rầm*

Trên tivi đang nói về sự việc xảy ra tối nay. "Một vụ tai nạn giao thông đã xảy ra ở đường XYZ,... Các cảnh sát đang điều tra...." Hắn nhìn màn hình tv mỉm cười. "Là do cô tự chuốc lấy"

Một bóng dáng nhỏ bé chạy đến trước mặt hắn
"Appa" Jung Jin nói, giơ tay lên đòi hắn bế

Hắn mỉm cười dịu dàng, bế bảo bối lên. Hôn lên cái má phúng phính của bảo bối.

Hắn hứa với lòng mình sẽ chăm sóc bảo bối thật tốt, thay cho cả phần của nó.

Cảm ơn các bạn đã theo dõi và bình chọn cho truyện của mình <3.

Oops! This image does not follow our content guidelines. To continue publishing, please remove it or upload a different image.

Tết rồi nhĩ :)) Lúc đầu định viết SE nhưng không nỡ nên viết tiếp cho truyện thành HE này ♥

----- 2 năm sau Ở sân bay Incheon Một cô gái bận một chiếc váy ren màu trắng cùng áo khoác và đôi giày cao gót màu đen. Mái tóc đen mượt xoã dài ngang vai.

Người đó là NÓ!!! Nó nhanh chóng tiến đến chiếc xe màu đen đỗ trước mặt. Chiếc xe lái tới một ngôi biệt thự. Nó bước xuống xe. Nhìn ngôi biệt thự mỉm cười

Chả thay đổi mấy nhĩ!

Không chần chừ nó lập tức nhấn chuông cửa. Lập tức có một người chạy ra mở cửa.

Hắn sững người nhìn nó... "Anh tính để em ở ngoài đây luôn sao?" Nó cười đưa tay quơ trước mặt anh "Sae Jin à" Hắn lách người cho nó vào. "Anh đang thắc mắc vì sao em còn sống phải không?" Nó thả người lên ghế sofa bắt chéo chân về mặt có nét trưởng thành hơn, quyến rũ và sắc sảo hơn.

Hắn không nói gì chỉ chăm chú nhìn nó. Khuôn mặt này đã bao lâu rồi hắn chưa được ngắm nhìn. "Ngày hôm đó sau khi được đưa vào bệnh viện... Bác sĩ bảo rằng em cần được qua bên nước ngoài chữa trị. Vì vậy ba đã âm thầm đưa em sang nước ngoài." Nó ôn tồn giải thích "Appa" Jung Jin từ trong phòng chạy ra sà vào lòng hắn. "Bảo bối à! Mẹ về rồi" Hắn ôm lấy bảo bối nói nhẹ nhàng "Umma" Bảo bối lập tức nhảy xuống chạy đến phía nó. "Jung Jin à!" Nó bật khóc ôm lấy con.

Hắn đứng dậy dịu dàng ôm lấy nó và con. Cuối cùng nó và hắn cũng đã trở về với nhau. Gia đình họ thật ấm áp ----- Khi nó quay trở về ai cũng bất ngờ và mừng rỡ. Hắn đã được mời để

tham gia chương trình "Mẹ vắng nhà! Ba là siêu nhân".

Mọi người có vẻ rất thích cặp ba con nhà Kim-hắn và Jung Jin.

Các fan của EXO còn được một tràng cười khi thấy những lúc hắn bị bảo bối phũ phàng a!

Và các fan còn được ấm lòng khi thấy những lúc hắn chăm sóc bảo bối và khi nó xuất hiện.

Bây giờ hắn được gọi là "Ông bố bất hạnh" Cả gia đình ấm áp mà nó và hắn cùng nhau xây dựng được rất nhiều người quý mến vì độ dễ thương, thấu hiểu, hài hước do các thành viên trong gia đình tạo ra.

Cuối cùng cũng có cặp đôi yêu nhau lâu dài như vậy ở công ty ♥

-----HẾT-----

Xin chào các bạn!

Hiện tại mình đang viết một tác phẩm mới về Suho rất mong mọi người ủng hộ ạ

Link truyện ở đây nhé: <https://www.wattpad.com/384177326-fanfiction-girl-suho-thi%E1%BA%BFu-gia-l%E1%BA%A1nh-l%C3%B9ng-chap-1>